

dona i poesia homenatge solivellenc

dona i poesia
homenatge solivellenc

**DONA I POESIA
HOMENATGE SOLIVELLENC**

Edició i disseny de la coberta
per a la impremta

Edita:

Ajuntament de Solivella
(Conca de Barberà)

Amb la col·laboració de l'Institut Català de les Dones

Generalitat de Catalunya
**Institut Català
de les Dones**

Línia d'atenció a les
dones en situació
de **violència**

Servici 24 hores

Edita: Ajuntament de Solivella (Conca de Barberà)

Disseny portada: Marta Bella Poblet

Revisió poètica: Ester Anglès Iglesias

Reproducció obra pictòrica: Edgar Rosich Dalmau

Dipòsit legal: T-492-2013

ISBN: 84-616-3984-7

Maquetació i impressió:

Impremta Requesens

C. Mare Vedruna, 14

Montblanc

Tel: 977 86 00 18

Fax: 977 86 17 06

Imprès a Catalunya, any 2012

PRESENTACIÓ

Es un fet indiscutible que la presència i interacció de la DONA SOLIVELLA en el món cultural, l'herència patrimonial de Solivella i en el món social és un valor present en la nostra vida quotidiana i en les nostres institucions, en la pròpia acció municipal. Aquesta és una realitat que l'existència del Grup Cultural de la Dona de Solivella, entre molts aspectes, és un llegat més de la implicació de la societat solivellenc.

La dona solivellenc militant el seu institut

A les fundadores del Grup Cultural de la Dona de Solivella, i a totes les dones que, des de l'any 1975 i fins avui, han treballat i treballen per mantenir encesa la torxa de l'associació donant vida als seus objectius, projectes i il·lusions a favor de la dona i dels solivellencs.

La segona part és l'humoratge del poble de Solivella veu la dona solivellenc com a part activa i activa. L'ajuntament de Solivella ha estat el motor d'aquest enfortiment que a la regió veu com la seva aportació en el nostre ambient local.

Ajuntament de Solivella

El resultat d'aquesta publicació para de reflexions i possibilitats diverses que tenen el seu origen dins el context de la dona solivellenc, treballadora i responsable del poble de Solivella, que al llarg dels anys ha contribuït a la millora, modernització i desenvolupament de les dones que dels homes en tots aquests sentits que venen per destacar.

Dones de Solivella, que la vostra veu sigui una veu més en el nostre col·lectiu, en el nostre país.

Enric Capdevila i Riera
Alcalde de Solivella

PRESENTACIÓ

És un fet indiscutible que la presència i intervenció de la DONA SOLIVELLENCa en el món cultural, literari i patrimonial de Solivella ha estat i és un valor present en la nostra vida quotidiana, de les entitats i en la pròpia acció municipal. Alhora, és una evidència que l'existència del Grup Cultural de la Dona, entre molts aspectes, és un llegat més de la seva implicació dins la societat solivellenca.

La dona solivellenca mitjançant el seu instrument patrimonial, la revista "Gira-Sol Solivellenc", ha donat cabuda a la participació del seu col·lectiu en un dels àmbits més bonics, engrescadors i emotius, com és la poesia; i el resultat esdevé aquest segon volum d'obra poètica titulat: "Dona i Poesia. Homenatge solivellenc."

La primera part de l'enunciat respon pròpiament a la implicació de la dona dins l'àmbit literari. La segona part és l'homenatge del poble de Solivella vers les seves dones amb participació activa dins d'un context on elles han estat el motor d'aquest eix cultural que a la vegada reconeix la seva aportació en el nostre àmbit rural.

El resultat d'aquesta publicació posa de relleu sentiments i sensibilitats diverses que tenen el seu soplug dins el context de la dona culta, treballadora i emprenedora del poble de Solivella, que al llarg dels anys ha contribuït a la millora, modernització i implicació tant de les dones com dels homes en tots aquells àmbits que eren per descobrir.

Dones de Solivella, que la poesia sigui una estrella més en el vostre guiatge, en el vostre camí.

Enric Capdevila i Torres
Alcalde de Solivella

SALUTACIÓ

Una vegada més l'Institut Català de les Dones de la Generalitat de Catalunya ha confiat en el projecte presentat des d'aquesta regidoria de la Dona de l'Ajuntament de Solivella, el qual ha rebut tot el seu suport i ajut per fer-ho arrelar. No sempre ha estat un camí de roses consolidar projectes on la dona en sigui la pròpia protagonista. A casa nostra, de fet, partim amb un avantatge, ja que la pròpia existència del Grup Cultural de la Dona, en facilita la tasca, i el seu reconeixement ho avala amb un grapat d'anys de trajectòria.

Des de la regidoria de la Dona ha estat voluntat nostra, el posar en valor tot allò que conflueix a l'entorn de la dona, les nostres dones.

La poesia feta per dones i dedicada a elles ens mostra un sentiment que ha d'ajudar a la sensibilització de la nostra societat, i a la vegada ha de resultar un merescut homenatge per tot allò que realitzen, moltes vegades de forma discreta, no sempre reconeguda.

Des d'aquestes pàgines, valgui el més extens reconeixement a les dones de casa nostra.

Marta Martínez Garcia
Regidora de la Dona de l'Ajuntament de Solivella

ÍNDEX DE POESIES

POESIES DE ADELINA MONTSENY CORBELLA

LA CASA VELLA	25
LA MORT DEL CIRERER	26
LA MARINADA DE LA CONCA	28
FESTES DE PRIMAVERA	30
MES DE MAIG	33
LA CASA DE FUSTA	36
ELS COLORS DE LA NOSTRA SENYERA	37
L'ESTIU	38
EL BOSC NEGRE	39
LA PLUJA	40
LA TARDOR	41
LES QUATRE FONTS	43
L'AMIC	46
FLORS D'AGOST	47
INTOLERÀNCIES	49
SENTIR CANTAR ELS OCELLS	51
QUE BELLA ÉS CATALUNYA	52
ROSES DE DESEMBRE	54
LES FESTES MAJORS	55
LA CAMPANA DE LA PAU	58
ELS COLORS DE LA PRIMAVERA	60
NO OBLIDEM MAI LA NOSTRA TERRA	62
FLORS DE GINESTA	64

FLAMA DE SANT JOAN	65
NOMÉS TENIA VINT ANYS	68
ESTIMANT-NOS ABANS	70
TORNARAN LES ORENETES	72
ELS ROSERS DE SOLIVELLA	74
JO VOLDRIA PER NADAL	76
AIXÍ ÉS LA VIDA	78
LA FESTA DELS INFANTS	80
NIT DE NADAL	82
EL TEMPS MÉS BONIC	84
LA CASA DE GARDENY	86
ELS AMETLLERS JA FLOREIXEN	88
L'HORA DOLÇA	90

POESIES DE ROSA MASALIAS BALLART

LA PLEGA DEL DEFORA	95
LLAR FELIÇ (1927)	96
LLAR DESFETA (1940)	98
DE MOLT PETITETA	100
SOMNIANT EL TEU RETORN	101
DONA ESTIMADA	102
ESPERANT EL MEU AMOR	103
ELS TEUS ULLS	104
EL TEU BATEIG	105
SUPÈRBIA	107
BELLA DONZELLA	108

LA BARCA	109
TINGUES CALMA	110
TOT CANTA	111
UN NOU DIA	112
ARRELA'T AL MEU COR	113
SI EM VOLGUESSIS ESCOLTAR	114
DIUMENGE DE RAMS	115
BATEGA EL COR	116
COM FOC	117
MARE, MARETA, MARIA	119
IMPULS	121
ANEM TU I JO PER DIFERENTS CAMINS	122
UN SOLC	124
FLORS D'AMOR	125
A SANT ISIDRE LLAURADOR	127
MADUR	130

POESIES DIVERSOS AUTORS

HOMENATGE DEL POBLE DE SOLIVELLA A LA DONA

A TOTES LES MARES, Alumnes escola Sagrat Cor 1979	136
AUCA AL NOSTRA COL-LEGI, Alumnes escola Sagrat Cor 1979	139
SOLIVELLA TURÍSTICA I GASTRONÒMICA, Josep Tous Massagué	142
DEDICAT AL GRUP CULTURAL DE LA DONA DE SOLIVELLA	
X ANIVERSARI, J.A.C.	144
EL MEU POBLE, Josep Tous Massagué	147

EL MEU CARRER: LA RAVALETA, Miquel Ribas	149
HIVERN DE 1985, Teresa March Garcia	152
DEDICAT ALS JUBILATS DE SOLIVELLA, Solivellenc absent	153
FELICITATS AL GIRA-SOL, Grup Cultural de la Dona	
Josep Tous Massagué	157
ÉSSER FELIÇ, Maria Rosa Sirvent Miranda	158
LA VIDA DEL PAGÈS, Joan Iglesias Gil	159
ESTIU. 7 agost de 1986, Teresa March Garcia	161
MARGES DE PEDRA, Josep Tous Massagué	162
LA ROCA DEL DIABLE, Àngel Palau Galindo	165
EL DIA DE LA MARE, Maria Rosa Sirvent Miranda	167
L'EMIGRANT, Josep Tous Massagué	169
DEDICAT A LA FESTA DEL 16 D'AGOST DE 1979.	
Amb motiu de la inauguració del local Social del Grup Cultural	
de la Dona de Solivella.	171
FILLS DEL POBLE, Josep Tous Massagué	178
ELS CARROS, Josep Tous Massagué	179
DEDICAT A LA FESTA HOMENATGE QUE EL GRUP CULTURAL DE LA	
DONA VA DEDICAR ALS INFANTS EL 13 DE MAIG DE 1978	
Un solivellenc de fora	181
LA MARE, Josep Tous Massagué	185
LA MEVA PÀTRIA, Teresa March Garcia	187
CANTO A AQUEST HOME, Rosa M. Sanahuja	188
ELOGI A UN NATALICI -La Cisca", Àngel Palau Galindo	189
CAMÍ DEL MAS, Josep Tous Massagué	191
LA VELLETA, Artur March Armengol	193

LLEGENDA DE SANT JORDI, Francesc Sanahuja Marsol	194
AGRAÏMENT. Al Grup Cultural De la Dona de Solivella	
Josep Iglesias Torrellas	196
PENSANT EN SOLIVELLA, SansArt	198
LLOANÇA AL GRUP CULTURAL DE LA DONA DE SOLIVELLA	
Joan Corbella Iglesias	201
DEDICAT A SOLIVELLA 17 maig de 1975 - i enguany que a la	
Dona s'està homenatjant -, P. Raventos	208
SOLIVELLA, Sebastià Reñe Corbella	213
GRÀCIES A TOTS!, Lus Xipellis	216
SOLIVELLA MERAVELLA 25è aniversari Grup Cultural Dona	
Antoni Panadès	218
LA VEU DE SOLIVELLA La campana del Grup Cultural Dona	
Baldiri Anguera i Guitart	219
LUS XIPELLIS, EL RETORN, Lus Xipellis	221
A LA REVISTA GIRA-SOL del Grup Cultural de la Dona de Solivella	
Magí Sans Solé	223

14. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
15. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
16. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
17. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
18. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
19. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
20. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
21. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
22. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
23. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
24. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
25. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
26. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
27. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
28. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
29. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
30. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
31. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
32. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
33. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
34. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
35. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
36. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
37. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
38. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
39. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
40. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
41. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
42. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
43. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
44. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
45. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
46. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
47. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
48. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
49. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
50. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
51. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
52. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
53. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
54. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
55. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
56. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
57. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
58. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
59. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
60. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
61. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
62. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
63. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
64. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
65. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
66. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
67. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
68. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
69. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
70. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
71. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
72. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
73. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
74. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
75. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
76. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
77. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
78. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
79. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
80. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
81. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
82. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
83. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
84. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
85. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
86. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
87. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
88. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
89. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
90. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
91. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
92. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
93. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
94. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
95. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
96. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
97. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
98. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
99. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224
100. Homenatge a la Dona Grup 25-26-1975, Tots els dies	224

ÍNDEX RELACIÓ FOTOGRAFIES

POESIES DE ADELINA MONTSENY CORBELLA

1	Pujada al castell 1973	24
2	Esbart dansaire Sant Isidre 1979	30
3	Sant Isidre 1979	31
4	Festa Homenatge als infants 14-05-1983.	34
5	Pubilles Majors Sant Isidre 14-05-1983.	34
6	Pubilla Infantil Pepita Pinent Montseny i Hereu Infantil Joan Garcia Ballart maig 1980	35
7	Festa Homenatge als Infants maig 1990	35
8	Fonts i abeuradors de Solivella	44
9	Festa Major 15-8-1984, carrer de la Creu davant la Cooperativa.	56
10	Festa Major 15-08-1984, Plaça Major	57
11	Sant Joan 23-06-1978	66
12	Sant Joan, esbart dansaire 23-06-1978.	67
13	Festa homenatge a la Gent Gran 25-7-1999	69
14	Festa homenatge a la Gent Gran 25-07-1999, Sala de la Cooperativa.	71
15	Els Reis Mags 1982	81
16	Reis Mags 1983, Nous vestits confeccionats pel Grup Cultural de la Dona	81
17	Els primers gegants 14-05-1977	85
18	Paratge del Castell 1979	87

POESIES DE ROSA MASALIAS BALLART

- 1 Festa de Corpus any 2002, ballada de gegants a l'acabament de la processó 117
- 2 Festa de Corpus any 2002, les pubilles amb la bandera de la Cooperativa i del Grup Cultural de la Dona 118
- 3 Felicitació a les "Maries", 15-08-1999 120
- 4 Viatge a Lourdes 1971 123
- 5 Festa de Sant Isidre, Plaça Major 1975 127
- 6 Festa de Sant Isidre 1975 128
- 7 Festa de Sant Isidre 1980 128
- 8 Festa de Sant Isidre, esbart dansaire 1980 129
- 9 Primera missa del pare Bonaventura Sans Masalias, 10 d'abril 1955, els escolans 131
- 10 Primer per l'esquerra mossen Josep Vilanova, rector de Solivella seguit del P. Bonaventura Sans 30 de Juny de 1985 132
- 11 El P. Bonaventura Sans 132
- 12 Sortint de l'Església, 10 d'abril de 1955 133
- 13 L'alcalde Joan Vives i Rosa Masalias, en l'homenatge a la memòria del P. Bonaventura Sans, 30 de juny de 1985 133
- 14 L'Hereu i Pubilla infantils lliurant un ram de roses a Rosa Masalias Ballart 30-06-1985 134

POESIES DIVERSOS AUTORS

- 1 Alumnes del Col·legi Sagrat Cor de Solivella amb la directora i tutora Josefina Solé Rossell 15 de Juny de 1978 138
- 2 Alumnes del Col·legi Sagrat Cor de Solivella amb Josefina Solé Rossell tardor 1979 138

3	Escola de Solivella alumnes de 1r, 2n i 3r curs de E.G.B., curs 1979-80, amb la mestra Rosa M. Mir Garces	140
4	Escola Sagrat Cor de Solivella, alumnes 1979-80, amb la mestra Rosa M. Miret Benet	141
5	Primera junta del Grup Cultural de la Dona amb les autoritats locals i provincials, primavera 1976.	145
6	Viatge del Grup Cultural de la Dona a Catalunya en miniatura, 13 d'abril 1985	146
7	El Tallat, 10 anys del Grup Cultural de la Dona, amb la socia de més edat Clara Ballart Montseny	146
8	El carrer de la Ravaleta	151
9	Inauguració local dels Jubilats i Pensionistes 21 de març 1981	155
10	Primera junta de l'Associació de Jubilats i Pensionistes, 1r pis a casa "Mateu".	155
11	Socis de l'Associació de Jubilats i Pensionistes	156
12	Visita de les autoritats al local del Cinema Infantil (rectoria)	156
13	Cabana de pedra seca a la partida "Els Planots", octubre 2005	164
14	Detall de la Roca del Diable	166
15	Homenatge als infants, maig 1984	168
16	Inauguració local Grup Cultural de la Dona, 16 d'agost 1979, discurs de la presidenta Teresa Sans, davant el Governador Civil, el Sr. Francesc Robert Graupera	176
17	Festa inauguració local Grup Cultural de la Dona	176
18	Assistents a la inauguració del local Grup Cultural de la Dona	177

- 19 Primera festa homenatge als infants 13 de maig de 1978,
amb la Pubilla Infantil Gemma Corbella Español i Hereu
Infantil Josep M. Garcia Ballart 183
20. La presidenta del Grup Cultural de la Dona Mercè Angles
Español amb l'esbart dansaire maig 1978 183
- 21 Lliurament del banderí a l'esbart dansaire Sant Isidre
maig 1978 184
- 22 101 anys de Francisca Castro Ballart "La Cisca",
25-11-1985 190
- 23 Josep Iglesias Torrellas lliurant un obsequi al Grup Cultural
de la Dona, 6 de maig de 1991 197
- 24 El Grup Cultural de la Dona a l'Institut Català de la Dona,
primavera 1997 199
- 25 La presidenta de l'I.C.D. Joaquina Alemany i Roca, i la
presidenta del G.C.D. Concepció Tarragó Castro. Lliurament
d'obsequi i distinció, primavera 1997. 199
- 26 Mostra "La Dona pot fer-ho" 26, 27 i 28 de gener 1990 al Palau
de Congressos de Montjuïc 200
- 27 Participació del Grup Cultural de la Dona a la mostra "Per la
igualtat", Barcelona, febrer 1992. 200
- 28 Les dones de Solivella sortint de l'Ajuntament de Tarragona,
22 de novembre de 1996 206
- 29 Sortida cultural d'un dia a Arenys de Mar, Illes Medes i Calella, 7
de maig de 1988 206
- 30 El Grup Cultural de la Dona, pionera en la promoció de la
Ruta del Cister, 30 d'agost de 1989 207
- 31 El Grup Cultural de la Dona visita el Parlament de Catalunya,
el 31 de març de 1989 207

32	Plaça Major 17 de maig 1975.	210
33	Altres aspectes de la Plaça Major 17 de maig 1975	210
34	Visita d'autoritats, inauguració millora urbana 17 de maig de 1975.	211
35	Solivella, premi provincial d'embelliment de pobles, amb implicació de la dona solivellenca	211
36	Visita al celler de la Cooperativa	212
37	Comiat de les autoritats davant del celler Cooperatiu 17 de maig de 1975.	212
38	18 anys del Grup Cultural de la Dona, parlament de la presidenta Concepció Tarragó	214
39	18 anys del Grup Cultural de la Dona	214
40	L'Hereu i Pubilla Infants i la Pubilla Comarcal a la celebració dels 18 anys del Grup C. Dona.	215
41	Les Pubilles Majors participen a la Festa dels 18 anys del Grup C. Dona	215
42	Colla de grallers Lus Xipellis, 8 de desembre de 1996	217
43	XX anys del Grup Cultural de la Dona, ballada de gegants dins l'església, 8 de desembre de 1996	217
44	Benvinguda a la Campana "Concepció" del Grup Cultural de la Dona	220
45	Colla de grallers Lus Xipellis, agost 2012	222
46	Bandera i detall floral del Grup Cultural de la Dona de Solivella.	223
47	Junta directiva del Grup Cultural de la Dona maig 2009.	224
OBRA PICTÒRICA HOMENATGE A LA DONA		
	Antoni Sans i Masalias - SansArt	225
	Josefina Solé Rosell	229

FONS FOTOGRÀFIC

Les fotografies publicades procedeixen dels següents arxius públics i privats que han col·laborat en la dinamització d'aquesta publicació:

Arxiu Històric Municipal de Solivella:

Fons fotogràfic municipal

Fons fotogràfic de Ricard de Luna Martí

Grup Cultural de la Dona de Solivella

Josep M. Armengol Anglès

Ester Anglès Iglesias

Alícia Ballart Capdevila

Enric Capdevila Torres

Gemma Castro Rallo

M. Rosa Mir Garcés

Rosa M. Miret Benet

Francina Sans Masalias

Filomena Solé Montseny

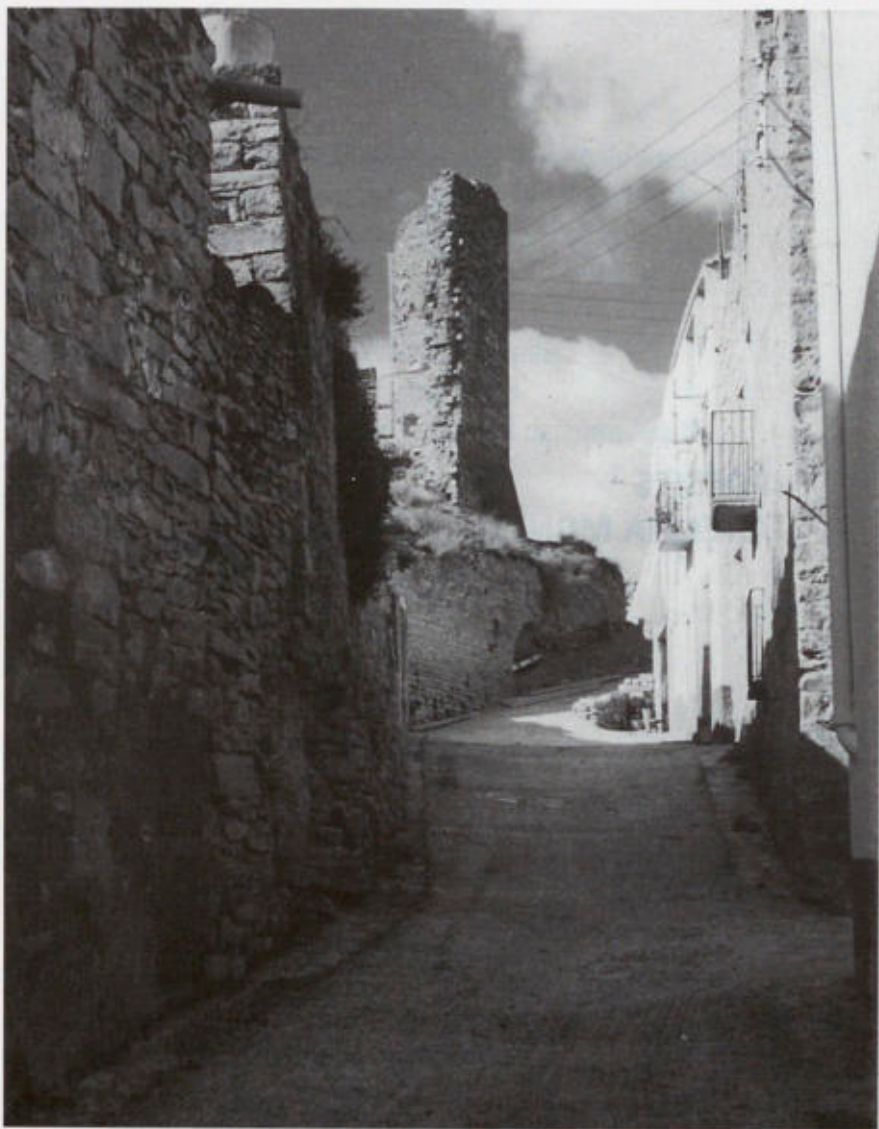
Josefina Solé Rosell

FONS PICTÒRIC

Ajuntament de Solivella

Grup Cultural de la Dona de Solivella

POESIES
ADELINA MONTSENY CORBELLA

1. Pujada al castell 1973

LA CASA VELLA

La casa on jo vaig néixer
es troba al peu del castell,
és molt petita i molt vella
però encara aguanta bé.

Allí va néixer el meu avi
i el meu besavi potser?
la meva mare sens dubte,
i alguns dels meus germans també.

El carrer que hi condueix
és molt estret i pendent,
però el pujo molt lleugera,
sembla que em portés el vent.

Vam deixar la casa vella
per viure en una de més gran,
però tinc molta alegria
sempre que hi passo per davant.

Me'n vaig anar a veure món
i ara, molts anys han passat,
més, d'aquella casa vella
sempre me n'he recordat.

Adelina Montseny Corbella
Desembre 1981

LA MORT DEL CIRERER

Cada any, cap allà a finals de maig,
o potser a primers de juny,
tota una colla d'amics
se n'anaven al "tros lluny".

Allí hi havia un cirerer
un cirerer molt formós,
ple de cireres vermelles
i d'ocellets cantadors.

Molt contents hi anaven fent bromes
i tot jugant i cantant, omplien tots els cistells,
i en menjaven de cireres...!
fins que no podien més.

Al sentir aquells cants alegres,
semblava que el cirerer
també es posava content,
i els donava més cireres.

Els anys anaven passant,
i es feien homes els amics,
però quan arribava el mes de juny,
dessota aquell cirerer, tots estaven reunits.

Però un any... cap allà a l'estiu,
un dia molt lleig, i molt trist,
va passar una gran tempesta,
que va separar els amics.

Els uns, es van quedar al poble,
d'altres van anar molt lluny,
però mai més no van tornar
a collir cireres junts.

Al veure que el temps passava,
i els amics al tros no van tornar
a fer-hi gresca i gatzara,
el cirerer es va assecar.

Ara ja fa temps que és mort,
tothom va dir, que era de vellesa,
però jo sempre els hi deia:
sé que s'ha mort de tristesa.

Perquè quan el van tallar a trossos
per a fer un gran foc,
al mig del seu tronc vaig veure,
que ell també hi tenia un cor.

Tot això no és més que un conte,
però mai no hauríem d'oblidar,
que l'amistat i el caliu d'un poble
és com una joia que té molt valor,
i que sempre hauríem de recordar.

Adelina Montseny Corbella
Maig 1982

LA MARINADA DE LA CONCA

Quan som al mes de juliol
si vols fer una bona feina
t'has de llevar de mati
per treballar a la fresqueta.

Quan som cap allà a les deu
ja comença a fer calor,
però quan arriben les onze
mare! Ja fa xafogor.

Poc a poc migdia arriba
i comences a sentir una bufada,
tothom es posa content
perquè això és la marinada.

La marinada ja arriba,
i fa cantar tots els pins,
els que hi ha al peu de la serra,
com els que estan a dalt dels cims.

Més aquest vent tan fresquet
que la calor fa passar,
quan jo era molt joveneta,
ens ajudava a treballar.

Perquè quan tots teníem a l'era
la batuda ben torrada,
per netejar-la esperàvem
que pugés la marinada.

Per això aquí a la Conca
l'estiu sempre ens ha agradat,
si "bufa" una bona marinada,
molt net ens quedarà el blat.

I a la gent de la ciutat
sempre els hi dic amb molta convicció,
passeu l'estiu a la Conca,
i no patireu mai calor.

Perquè el clima de la Conca
no el trobareu en cap més lloc,
sol i bon temps tot el dia,
i de nit fresca i repòs.

Adelina Montseny Corbella
Juliol 198

FESTES DE PRIMAVERA

El sol escalfa més la terra
perquè el mes d'abril ja ha arribat,
amb la festa de Sant Jordi
que tot l'any hem esperat.

És la festa dels enamorats,
i del nostre sant patró,
és una festa catalana
que a tots ens fa molta il·lusió.

Quan comença a clarejar el dia,
vol dir que s'apropa l'aurora,
el cel es torna tot blau
i per vestir-se de gala, es posa un collaret rosa.

2. Esbart dansaire Sant Isidre 1979

Els ocells estan contents,
i per honorar Sant Jordi, no paren mai de cantar,
ahir el sol se'n va anar prompte
però sabem que avui tornarà.

Les orenetes juganeres
em desperten tots els matins,
i per Sant Jordi la farigola
perfuma els boscos i els camins.

Com que ja som al bons temps
ens llevem de bon matí,
per anar a passejar pels camps
i a esmorzar sota un pi.

3. Sant Isidre 1979

Del peu al cim, la muntanya
comença a guarnir-se de flors,
i promeses de noves plantes,
es veuen per tots els llocs.

El mes d'abril perfumat,
està ple de joia i festes
perquè hi ha Pasqua i Sant Jordi
i per ell floreixen totes les ginestes.

Adelina Montseny Corbella
Juliol 1982

MES DE MAIG

Ja som a la primavera
i comença a fer calor,
ja arriben les orenetes
i els camps estan plens de flors.

Tots els arbres que hi ha al bosc
estan plens de nius d'ocells,
i a les finestres de casa,
han florit tots els clavells.

Timó, romaní i ginesta
floreixen per tot arreu,
i les abelles fan via
per poder fer força mel.

Del peu al cim, la muntanya
està plena de colors,
mes de maig tot perfumat
ets el més bonic de tots.

Arreu del món hi ha alegria
força cants i germanor,
perquè som al primer de maig,
que és la festa de tots els treballadors.

Adelina Montseny Corbella
1 de maig 1984

4. Festa Homenatge als infants 14-05-1983

5. Pubilles Majors Sant Isidre 14-05-1983

6. Pubilla Infantil Pepita Pinent Montseny i Hereu Infantil Joan Garcia Ballart maig 1980

7. Festa Homenatge als Infants maig 1990

LA CASA DE FUSTA

Vaig veure un xalet de fusta
a dalt del cim d'una muntanya,
i a la nit quan tothom dorm,
sembla que la fusta canta.

Canta una cançó molt trista
i tota plena de plors,
perquè les fustes es recorden
de quan estaven a dins del bosc.

Dins d'aquell bosc perfumat
venia la primavera
i el vent passant entre les rames
hi deixava alguna oreneta.

Un dia va vindre un home,
un home de la ciutat
i per fer cases de fusta
tots els arbres va tallar.

Enlloc d'arbres verds i frondosos
tota la muntanya et pots mirar
plena de xalets de fusta
per anar-hi a estiuejar.

Si passeu prop dels xalets
al vespre quan ja es fa fosc,
les parets de fusta criden
perquè es recorden dels bosc.

Adelina Montseny Corbella
Març 1983

ELS COLORS DE LA NOSTRA SENYERA

Els camps de blat tots daurats
amb el vent van onejant,
estan plens de flors vermelles
com si fossin gotes de sang.

Vermell i groc barrejats
són colors de la nostra terra,
sembla que per tots els camps,
han desplegat les senyeres.

Les senyeres catalanes
als balcons onejaran
per la festa assenyalada,
la festa de Sant Joan.

Anirem tots a la plaça
i allí encendrem un gran foc,
les flames seran tan altes
que es veuran des del Canigó.

El blat groc i les flors vermelles
que tenim arreu dels camps
són com els colors de la senyera
que uneix tots els catalans.

Adelina Montseny Corbella
Juny 1984

L'ESTIU

Anava muntanya amunt
aquest matí tot passejant,
i he vist que els camins estaven
plens de flors de Sant Joan.

La terra semblava d'or
per tot arreu on mirava,
igual que si un raig de sol
hagués pintat la muntanya.

Quan les vores dels camins
comencen a groguejar
amics prepareu les dalles
perquè ja és hora de segar.

Floretes de Sant Joan
botons d'or tots perfumats
quan totes esteu florides,
és que l'estiu ja ha arribat.

I tots anirem a la festa
per felicitar tots els "Joans",
ens menjarem un bons tros de coca
i els hi direm: Per molts anys!

Adelina Montseny Corbella
Juny 1984

EL BOSC NEGRE

És una cosa molt trista
veure un bosc d'arbres cremats,
les branques sense cap fulla
semblen braços descarnats.

Sembla que demanin auxili
perquè no saben què ha passat.
Abans el bosc era tan bonic,
i ara està tot destrossat.

Fa un temps eren alts i frondosos,
florits, perfumats i verds.
Ara estan tots secs i negres
i tot el bosc és un desert.

Ara tot és gris i trist
ni una flor tan sols hi ha,
i els ocells ja no s'aturen
a les branques per cantar.

Amics respectem les plantes
mai cap bosc no hem de cremar,
perquè si li cremem tots els arbres
potser de pena, la terra, algun dia es morirà.

Adelina Montseny Corbella
Juliol 1984

LA PLUJA

Aquest matí ens hem llevat
i hem tingut una sorpresa,
l'hort estava tot mullat,
ple de tolls i gotetes.

La pluja tan esperada
per fi, ja havia arribat,
ara s'ha regat la terra
que tanta set ha passat.

Els arbres tots tremolaven,
el cel estava emboirat,
el vent feia córrer els núvols
com els vaixells dintre la mar.

Les fulles dels rosers brillaven
i l'herba era més verda.
Tot estava canviat
com si tot el jardí fes festa.

Després va sortir el sol
i tot tenia més colors
com si ho haguessin pintat,
o com si tot el jardí
avui, fes Festa Major.

Adelina Montseny Corbella
Setembre 1984

LA TARDOR

Les fulles dels arbres cauen
i es queden tots despullats,
els boscos ja no són verds,
són tots rojos i daurats.

Les pomes ja són madures
i els raïms ja estan penjats,
ja tenim les figues seques
i les nous dintre del sac.

La terra ja està llaurada
per poder-hi sembrar el blat,
i als ceps les pampes tan verdes
de color han canviat.

Les orenetes joioses
han emprès totes el vol,
se'n van a un país llunyà
per poder-hi trobar el sol.

El cel abans era blau
i ara negre s'ha tornat,
els núvols fan molta via
els empeny un vent glaçat.

De bon matí a la finestra
sentia cantar els ocells,
ara, per més que jo escolto
només sento cantar el vent.

Aquest vespre a cada casa
tots encendrem un bon foc,
i torrarem les castanyes
perquè ja som a la tardor.

Adelina Montseny Corbella
Octubre 1984

LES QUATRE FONTS

Anys enrere a Solivella
hi teníem quatre fonts,
hi rajava molt clara,
i omplia els abeuradors.

Dues a la carretera,
una a la Plaça Major,
el soroll dels raig de l'aigua
era com una cançó.

La del lloc més alt del poble
quasi bé al peu del castell,
estava dessota l'ombra d'un arbre,
sempre ple de nius d'ocells.

Ara els temps han canviat,
ja no hem d'anar a buscar aigua,
podem trencar tots els cànirs.
Les fonts les tenim a casa.

Però els ocells tenen set
i busquen l'abeurador.
Les quatre fonts del meu poble
ja no són més que un record.

Adelina Montseny Corbella
Juny 1985

8. Fonts i abeuradors de Solivella: Font del Cabaler - carretera

8.1. Font de "La Custeta" Plaça Sant Joan

8.2. Font de la Plaça Major

8.3. Font del Lleó - carretera. Pintures de M. Dolors Gorgues Masalias

L'AMIC

Ja arriba Nadal i tothom fa festa
per als que estem sols, encara és més trist,
tu, de mi et recordes i vols que t'acompanyi,
el meu cor s'alegra, ets un bon amic.

Quan tenia fred, tu em vas abrigar,
jo estava molt trista, tu em vas consolar,
quan tenia gana, em vas donar menjar,
jo no tinc família, tu, em fas de germà.

D'amics bons com tu, molt pocs n'he trobat
i voldria que un dia jo et pogués tornar,
tota aquesta joia, i aquesta amistat,
que un dia llunyà, tu a mi em vas donar.

Perquè igual que una pluja, que en terra secana
fa néixer una llavor que estava enterrada,
dins del meu cor trist, que sempre plorava,
vas fer néixer una flor, que es va dir Esperança.

Festa de Nadal, festes de família,
mira d'alegrar-ho si veus algú trist,
perquè quan tothom gaudeix i fa festa
és quan més es necessita la mà d'un amic.

Adelina Montseny Corbella
Juny 1986.

FLORS D'AGOST

Floreixen tots els jardins
quan som a la primavera
i quan som al mes d'agost
floreixen les carreteres.

La gent que tot l'any treballa
amb ànsia esperen l'agost,
per anar-se'n de vacances
i prendre un poc de repòs.

Per totes les carreteres
veus cotxes de tots colors,
igual que un arbre quan floreix
són les flors del mes d'agost.

I la sorra de les platges
que tot l'any és blanca o grisa,
quan arriba el mes d'agost
també està tota florida.

Banyadors blaus o vermells
para-sols de tots colors,
la platja ja està florida
per les flors del mes d'agost.

Cuidem bé les flors d'agost,
i tots hem de procurar,
que totes les flors d'enguany
l'any que ve puguin tornar.

Serem tots bons jardiniers
perquè quan tornem a casa,
no volem que es quedi ni una flor,
per les carreteres tallada.

Adelina Montseny Corbella
Agost 1987

INTOLERÀNCIES

Aquí a la nostra terra
tots podriem viure en pau,
el sol brilla per tothom
i el cel per tothom és blau.

Però alguns que es creuen més savis
i que per tot el món es van escampant
els hi agrada molt fer guerra
i són molt intolerants.

Tu, noi. Per què t'agenolles
quan al teu Déu vols invocar?
Si no t'assentes a terra
aquí no t'hi pots quedar.

I tu, tens els cabells massa rossos
i els teus ulls són massa blaus,
els que són com tu fan guerra
i nosaltres som gent de pau.

Tu tens la pell d'un color fosc
i la cara molt estranya,
aquí sols hi poden viure
els que tenen la pell blanca.

No siguem intolerants
i acceptem la gent com són,
si el veí no t'amoïna
no cal buscar-hi raons.

Perquè al final de la vida
tan si ets alt com petit,
tan si ets blanc o de color taronja,
o si ets un savi o un analfabet.

Pensa del color que vulguis,
perquè quan ve l'hora de la mort,
tots fem la mateixa fi,
i tots anirem al mateix lloc.

Adelina Montseny Corbella
Gener 1988

SENTIR CANTAR ELS OCELLS

Per sentir cantar els ocells
de la ciutat me'n vaig anar,
per sentir cantar els ocells,
al meu poble vaig tornar.

Als ocells de la ciutat
també els hi agrada cantar,
però la gent van molt de pressa
i no tenen temps d'escoltar.

A molta gent els hi agrada
sentir els ocells cantar
i els posen dintre les gàbies
per poder-los escoltar bé.

Jo també vaig sentir un dia
cantar un ocell engabiats,
el seu cant era molt trist,
li faltava llibertat.

No tanqueu mai els ocells
deixeu-los en llibertat,
aneu als jardins o als pobles
i allí els sentireu cantar.

Jo quan enyoro els seus cants
m'escapo de la ciutat,
i torno cap al meu poble,
per sentir als ocells cantar.

QUE BELLA ÉS CATALUNYA

Ma dolça Catalunya
molt lluny de tu he anat,
però sempre et recordo,
i mai no t'he oblidat.

Recordo el teu cel blau
de dia ple d'ocells,
i de nit brillant com els diamants
guarnit de milions d'estels.

Aquell vent que ve dels cims
passa per dintre del bosc,
i ve a portar als nostres pobles
tots els perfums de les flors.

La mar que quan està lluny
diu que a voltes molt s'enfada,
però quan arriba a Catalunya,
és dolça. Com una noia enamorada.

Les ones van fent voltes
de la platja al racó,
i el soroll que fa l'aigua
em sembla una cançó.

Tan bella és nostra terra,
que el cel l'ha recompensat,
i li ha donat com a premi
la Verge de Montserrat.

Ma dolça Catalunya
molt lluny encara haig d'anar,
però espero amb joia el dia
en que al meu país pugui tornar.

Adelina Montseny Corbella
Novembre 1989

ROSES DE DESEMBRE

A la tardor moren les roses,
i dels arbres les fulles van caient,
els boscos canvien de color,
i els ocells van cap a orient.

Van cap a orient perquè un estel
els ha dit, que allí, un infant arribaria
que naixeria dins d'un estable
i a estimar-nos ens ensenyaria.

Encara que l'hivern sigui fred i gris
amb molta alegria la gent el naixement celebraran,
perquè el sol escalfarà de nou la terra
i tots els rosers refloriran.

No esperaran la primavera,
i al desembre els rosers s'ompliran de flors,
per sembrar els camins que van al temple,
amb els seus pètals de tots colors.

El que ens volen dir les roses de desembre,
és que l'esperança mai no hem d'abandonar,
perquè igual que després de l'hivern ve la primavera,
un dia... de pau i d'amor, el món s'omplirà.

Adelina Montseny Corbella
Desembre 2002

LES FESTES MAJORS

Hi ha gran enrenou al poble
s'apropa el quinze d'agost
i tothom té molta feina
perquè serem a la Festa Major.

Ara els temps han canviat
al poble hi viu més poca gent,
però quan jo tenia pocs anys
era un esdeveniment.

Venien molts forasters
es muntava un envelat,
i si els infants érem bons minyons
ens compraven un gelat.

Totes les joies fadrines
tenien molta il·lusió
per estrenar el vestit més maco
de tota la Festa Major.

Era una festa familiar,
ball del ram... ball de casats,
i al mig de l'envelat, la gent menuda
també volíem ballar.

Les festes majors d'avui
també tenen el seu encant,
es fan coses molt boniques
per distreure petits i grans.

Però recordar les festes majors
que als pobles es feien abans,
es recordar la nostra infantesa
i també els nostres vint anys.

Adelina Montseny Corbella
Agost 1995

9. Festa Major 15-8-1984, carrer de la Creu davant la Cooperativa

10. Festa Major 15-08-1984, Plaça Major

LA CAMPANA DE LA PAU

Nadal, festa de família
festa d'amor i de pau
celebrem-la amb alegria
festa de tots els cristians.

De Nadal ja ho hem dit tot,
que un infant va néixer aquell dia
per salvar tots els humans
però el món va fent...la seva via.

Guerres aquí, morts allà
infants que es moren de fam
de pau en pocs llocs en veig
però tothom en va parlant.

Aquella campana d'argent
que havia de tocar
quan arreu del món hi hagués pau
mai l'hem sentit repicar.

L'infant que un dia va néixer
i que es va sacrificar
per salvar la humanitat
crec que hauria de tornar.

Perquè la campana nova
que ha de tocar per la pau
toqués sempre arreu del món
i sobretot per Nadal.

Aquest dia el veig molt lluny
però amb fe i amor hem d'esperar
que algun dia, ... algun Nadal
la pau al món regnarà.

Adelina Montseny Corbella
Hivern 1995

ELS COLORS DE LA PRIMAVERA

Sembla que el fred ja s'allunya
i tots els jardins preparen les flors,
la primavera les seves garlandes
prompte vindran festes, buscant balladors.

La muntanya comença a vestir-se de gala
i els prats, semblen catifes de mil colors
avui al roser ja hi he vist una poncella
que demà serà una rosa, reina de les flors.

El vent que era fred, avui és més dolç
i un gran vol d'ocells cridant ha passat,
a les branques nues prompte hi hauran fulles
per amagar un niu, que ja han començat.

Una pluja tèbia ha caigut del cel,
per animar les plantes a sortir de terra,
el sol més brillant ha sortit després,
per dir a tothom, que ja és primavera.

La gent molt contents han preparat les festes,
de Rams i de Pasqua, i prompte Sant Joan
i també hem celebrat el nostre Sant Jordi,
que és una gran festa per a tots els catalans.

Dia de Sant Jordi festa catalana
oferim un llibre, i una rosa amb amors.
Jo hi afegiria un ramell de ginesta
perquè groc i vermell, són nostres colors.

Són els dos colors de la primavera,
i de les senyeres que sempre onejaran,
als balcons dels pobles de tot Catalunya
per totes les festes, petites i grans.

Adelina Montseny Corbella
Abril 1996

NO OBLIDEM MAI LA NOSTRA TERRA

Molta gent sempre somia
d'anar-se'n a països llunyans,
jo, quan sóc lluny sempre penso
que són bonics els nostres camps.

És veritat que en aquest món
hi ha gent de tota mena,
veuen el que és lluny molt bell,
i no valoren gaire la seva terra.

Amb això no hi ha res a dir
tothom té dret, de pensar el que vol,
però jo, sempre els trobo magnífics
els nostres camps, i el nostre sol.

Tant de sol, i tants aires bons
no els trobarem en cap més lloc,
i a les tardes d'estiu, força marinada,
perquè ningú no pateixi calor.

Però si vas a córrer pel món
i mai no pares de viatjar,
el que un dia et vas deixar al poble
prompte ho començaràs a enyorar.

Enyoraràs aquelles festes
plenes d'amics i de germanor,
on sempre t'ho passaves tant bé
com si fos la Festa Major.

A les ciutats hi ha moltes coses
que ens agrada molt visitar,
però l'amistat, i el caliu d'un poble,
en cap més lloc ho podràs trobar.

T'estimaràs més el teu poble
si molt de temps, lluny d'ell has viscut,
perquè sempre valorem més les coses
el dia que les hem perdut.

Adelina Montseny Corbella
Juny 1996

FLORS DE GINESTA

Quan el mes de juny arriba
tota la muntanya es vesteix de flors,
són les ginestes perfumades
que ens ofereixen els seus colors.

Ginesta, flor de casa nostra
ginesta, flor del meu país,
pel nostre plaer guarneixes la serra
i tes branques verdes, de groc s'han vestit.

Ballem la sardana i alcem les senyeres
amb poms de ginesta a les nostres mans,
perquè la flor d'or que tant ens agrada
sigui sempre l'emblema de tots els catalans.

La ginesta és el símbol de Catalunya
i em sembla que es fa més bella flor,
perquè els que ens estimem molt la nostra terra,
la portem per sempre dins del nostre cor.

Si veus la ginesta al costat d'una pedra
que un amic sincer allí va plantar,
podràs dir segur, que aquell que hi reposa
tenia el cos i l'ànima d'un bon català.

El seu perfum dolç, jo sempre recordo
per més que molt lluny de casa he anat,
i voldria endur-me les flors de ginesta,
quan faci el viatge per l'eternitat.

Adelina Montseny Corbella
Abril 1996.

FLAMA DE SANT JOAN

Als pobles de Catalunya
quan l'estiu ja es va apropant,
tots preparem la gran festa,
la festa de Sant Joan.

I tots esperem la flama
que arriba del Canigó,
i uneix a tot Catalunya
la del sud, amb la del nord.

Davalla del Pirineu
per l'un i l'altre vessant,
és com una corda que lliga,
a tots els pobles catalans.

Aquell dia a tots els pobles
és festa pels gran i els infants.
Hi encén el foc a la plaça
el Joan que té més anys.

Perquè la flama tan clara
que ens baixa del Canigó,
il·lumina tot Catalunya
i ens ajuda a conservar la nostra tradició.

No oblidem mai Sant Joan
ni el foc viu del Canigó,
que sigui sempre per a tots els catalans
el símbol de la nostra unió.

Flama brillant dels Pirineus
que baixes de la muntanya estimada,
i arribes als nostres pobles,
per fer més alegre la nostra diada.

Adelina Montseny Corbella
Juny 1996

11. Sant Joan 23-06-1978

67

NOMÉS TENIA VINT ANYS

Quan es va acabar aquella guerra
tan sols vint anys ella tenia,
i pensava de bona fe
que mai més cap guerra no hi hauria

La gent, estaven molt contents
i ballaven pels carrers,
la guerra ja s'ha acabat cridaven,
i no n'hi haurà mai cap més.

La noia estava entusiasmada
pels drets de l'home i per salvar infants,
totes les causes li semblaven bones
però només tenia vint anys.

Els anys passen molt de pressa
i s'emporten les il·lusions,
les guerres mai s'han acabat,
i sempre n'hi ha, en algun lloc del món.

Són guerres molt més cruels
que les guerres dels temps passats,
perquè ara tenen armes fortes
i ara, diuen que estan més civilitzats?

Ella troba les coses diferents
res no li sembla com abans,
segur que vèiem les coses més belles
quan tan sols teníem vint anys.

Ara el que ella més voldria
seria pau al món, per a tots els humans,
després d'aquella guerra, així ho esperava
però es feia il·lusions, perquè només tenia vint anys.

Adelina Montseny Corbella
Agost 1996

13. Festa homenatge a la Gent Gran 25-7-1999

ESTIMANT-NOS ABANS

Al llarg de la nostra vida
passem temps de tots colors,
a voltes amb moltes joies,
i temporades amb molts plors.

Però hi ha una cosa molt important
que mai no hauríem d'oblidar,
per superar totes les penes
sempre ens hauríem d'estimar.

A vegades per poca cosa
renyim amb el nostre germà,
i quan voldríem tornar a ser amics
a voltes ja és massa tarda.

Les coses que ens separaven
d'aquell amic tant estimat,
ni tan sols les recordem
ara que el temps ja ha passat.

Molt contents crec que estariem
de poder-nos retrobar,
i amb una forta abraçada,
oblidar, tot el que ens va separar.

El temps passa molt de pressa,
i no hem d'esperar mai a demà
per estimar-nos de tot cor,
als pares, a l'amic o al germà.

Perquè quan voldriem fer-ho
l'amic o el pare, ja ens han deixat,
i ens queda una pena al cor
perquè massa hem esperat.

Adelina Montseny Corbella
Octubre 1996.

14. Festa homenatge a la Gent Gran 25-07-1999, Sala de la Cooperativa

TORNARAN LES ORENETES

Ens han deixat les orenetes
i molt lluny de nosaltres han anat,
ens han deixat les orenetes?
perquè l'aire els hi hem embrutat...

Ja no volen les orenetes
pel nostre cel i els nostres camps,
han fugit per veure si troben
aire més pur, en països llunyans.

Abans, al temps de ma infantesa
quan a poc a poc se n'anava el sol,
darrere les muntanyes verdes,
les orenetes, emprenien el vol.

Uns grans estols d'orenetes
no es cansaven mai de volar
i quan reposaven per les teulades
era per fer xivarri i jugar.

Ara, les tardes d'estiu són tristes,
les orenetes no han tornat,
en altres llocs han fet els seus nius,
perquè un aire més net han trobat.

Més jo tinc molta esperança
que algun dia tornaran,
per fer els seus nius a les nostres teulades,
i per alegrar-nos amb el seu xivarri, i els seus cants.

Això voldrà dir que tots junts,
haurem netejat les nostres terres,
pels rius correran aigües ben clares,
i el cel, estarà net i ple d'orenetes.

Adelina Montseny Corbella
Octubre 1996.

ELS ROSERS DE SOLIVELLA

De rosers a Solivella
n'hi ha per tots els costats,
i al mes de juny tot el poble
és un jardí perfumat.

Pujant per la carretera
tot està guarnit de flors,
i quan arribes al passeig
n'hi ha de tots els colors.

Si passes per la "Ravaleta"
pertot arreu veus geranis i roses,
i a la plaça Sant Joan
totes les flors estan descloses.

El carrer "Pla" i a la "Creu"
no es volen quedar endarrere,
i jo crec que el carrer "Major"
és el més florit de la terra.

Passaria moltes hores
parlant de tots els carrers,
perquè si un carrer està florit,
l'altre encara ho està més.

Si de viure molt lluny de casa
és un dia el nostre destí,
en sentir el perfum de les nostres roses
del poble retrobarem el camí.

Perquè el perfum de la nostra terra
no el podem mai oblidar,
si tanquem un moment els ulls...
sempre el podem recordar.

Adelina Montseny Corbella
Novembre 1996

JO VOLDRIA PER NADAL

Els infants demanen joguines
quan s'apropen els Reis i Nadal,
jo també sóc com els infants
però només demano... PAU.

Voldria ésser com el vent
que res no el pot aturar,
passar sobre les muntanyes
i al món, amor escampar.

Per consolar l'infant que plora
al davant del seu portal,
que la guerra ha destrossat
i no sap tan sols que és Nadal.

Per poder convèncer a tothom
que la pau és essencial
o que almenys no hi hagi guerra
en cap lloc del món per Nadal.

Per animar els que pateixen
als que estan tristos o malalts,
i que malgrat els seus dolors i penes
que puguin passar un bon Nadal.

Un gran Nadal que jo voldria
ple de pau i de benestar,
una bona entesa dins de les famílies
i per tota la terra, més tranquil·litat.

Però que sigui com sigui
Nadal, l'hem de celebrar,
perquè l'alegria ajuda a viure,
i no sempre hem de plorar.

Us desitjo bones festes
i molta salut per a tots,
que Nadal porti pau al món
i alegria a tots els cors.

Adelina Montseny Corbella
Desembre 1996.

AIXÍ ÉS LA VIDA

Als quinze anys tots ens pensem
que ja som persones grans,
que ho sabem tot de la vida,
però encara som uns infants.

Amb vint anys ja diuen que som adults,
i ens creiem molt instruïts,
pensem que coneixem el món, i moltes coses
i diem que els pares són antics.

Als trenta anys som un xic més seriosos
i ja ens comencem a assabentar,
que de les coses de la vida,
encara ens en queden moltes per estudiar.

Amb quaranta anys, quan els nostres fills,
ja són un grans estudiants
ens trobem amb el mateix problema
que tenien el nostres pares quan tenien quinze anys.

I així va passant la vida,
perquè jo crec que és el nostre destí
que més o menys, a cada generació
tots els joves, segueixen el mateix camí.

Més tard volem dir gràcies als pares
per tot el que ens han ensenyat,
però el temps passa molt de pressa,
i a voltes ja és massa tard.

I ara que han tocat moltes hores,
al campanar del nostre temps,
veiem que quan érem joves,
del món, no en sabíem res.

Perquè cada dia que passa,
la vida ens va ensenyant,
que ens quedaria molt per aprendre,
encara que visquéssim.. mil anys.

Adelina Montseny Corbella
Gener 1998

LA FESTA DELS INFANTS

Ja som al mig de l'hivern
i fa bastanta fresqueta,
però la mainada no ho sent
per ells és una gran festa.

Tenen els ulls plens d'estrelles,
de joguines i de caramels
avui és la seva festa
estan esperant els Reis.

Tot l'any esperen aquest dia
i a les comitives reials
que arribaran al seu poble
carregades de regals.

Dia d'il·lusió per als infants
que ho encomanen als grans,
i la festa serà molt lluïda
plena de joia i de cants.

Els que ja tenim molts anys
també gaudim de la festa,
tota la gresca dels menuts
ens recorda nostra infantesa.

Una joguina de fusta
o una nina de cartró,
com si ens donessin la lluna,
també ens feia molta il·lusió.

I encara que en aquells temps
no teníem coses tan belles,
també esperàvem als Reis
amb els ulls tots plens d'estrelles.

Adelina Montseny Corbella
Gener 1997

15. Els Reis Mags 1982

16. Reis Mags 1983, Nous vestits confeccionats pel Grup Cultural de la Dona

NIT DE NADAL

La nit més bella i més dolça
sempre és la nit de Nadal,
perquè aquella nit un infant va néixer
a Betlem davant un portal.

És una nit calmada i tranquil·la,
la terra està nevada i plena de gel
i per fer-la més clara, sembla que els àngels,
han fet brillar totes les estrelles del cel.

Aquell dia és una gran festa
per a tots els pobles cristians,
però per desgràcia hi ha llocs al món
on encara moren molts infants.

Al mig de la nostra festa
ens hem d'aturar un moment
i ens hem de preguntar amb tristesa,
per què han de patir tants innocents?

Aquell dia tots els soldats del món,
en lloc de portar bales i fusells,
haurien d'anar carregats,
de poms de roses i clavells.

I si no és demanar massa coses,
que la Pau i l'Amor sobre la terra
almenys en el dia de Nadal,
a tots els conflictes donessin treva.

Que hi hagi quietud i calma
almenys el dia de Nadal,
per oir la veu d'aquell home,
que al món volia Amor i Pau.

Però per Nadal no hem d'estar tristos,
i sempre hem de guardar l'esperança al cor,
a tots us desitjo que passeu bones festes,
i que l'any que bé sigui molt millor.

Adelina Montseny Corbella
Nadal 1997

EL TEMPS MÉS BONIC

No sé la que més m'agrada
de les estacions de l'any
no puc trobar la resposta
i encara m'ho estic pensant.

La primavera florida...?
o l'estiu amb molta calor ?
l'hivern ple de neu i pluges?
o el temps dolç de la tardor ?

La primavera vol dir
que a la terra tot reviu,
que els arbres s'omplen de fulles
i que tots els ocells fan el niu.

L'estiu? També és cosa bona,
si que fa molta calor!
però és el temps de les vacances,
i de les festes majors.

La tardor? Si, molt m'agrada,
tots els fruits han madurat,
també és el temps de la verema
i de menjar els raïms daurats.

Però el temps que molt m'agrada
és el més d'abril ple de flors,
amb la festa de Sant Jordi
que és el nostre Sant Patró.

Tot el país està de festa
i és una bella tradició,
Sant Jordi arreu de Catalunya,
és símbol de germanor.

Adelina Montseny Corbella
Abril 1998

17. Els primers gegants 14-05-1977

LA CASA DE GARDENY

El castell de Solivella
bé prou que l'haig d'estimar
perquè quan vaig arribar en aquest món
és la primera cosa que de segur vaig mirar.

I aquell gran tros de paret
que encara es veu fort i alt,
quan era molt joveneta
feia ombra al meu portal.

És a Gardeny on vaig néixer
i de lluny em recordava
d'aquella casa tan vella
que al peu del castell estava.

Amb les finestres i portes
obertes de bat a bat
semblava que m'obria els braços,
i em convidava a entrar.

Ara tot ha canviat
i la casa sembla una altra,
tota vestida de nou,
molt bonica i ben pintada.

Però jo sé que dessota
les pintures i els colors,
les parets són les mateixes,
les que coneix el meu cor.

I la casa de Gardeny
per a mi és més que un joiell,
perquè és la casa on vaig néixer,
i la que encara està al peu del castell.

Adelina Montseny Corbella
Juny 1998

18. Paratge del Castell 1979

ELS AMETLLERS JA FLOREIXEN

Quan floreixen els ametllers,
sembla que em crida ma terra,
quan floreixen els ametllers,
vol dir que ja és hora de retornar a casa meva.

Els ametllers ja floreixen
i arreu dels camps tot reviu,
les plantes ja surten de terra,
i tots els ocells fan el niu.

Les llavors tot l'hivern
dessota la neu han dormit per abrigar-se del fred,
per dir-nos que encara estan vives
pinten tots els camps de verd.

Un raig de sol escalfa l'aire,
i fa fondre la neu dels cims,
per tota la muntanya corren rierols d'aigua fresca,
per poder regar els camps i els jardins.

Quan els ametllers floreixen
vol dir que la festa de pasqua s'apropa,
i la mainada llaminera,
ja està pensant amb la mona.

I quan els pètals blancs van caient,
perquè l'ametller ens vol mostrar els seus fruits,
al seu peu, hi ha quedat la catifa de flors blanques
que tant de temps, les seves branques havien lluit.

Quan els ametllers floreixen, el nostre cor molt s'alegra
perquè vol dir que ja som a la primavera,
i que prompte celebrarem Sant Jordi
que és el Sant Patró de la nostra terra..

Adelina Montseny Corbella
Març 2004

L'HORA DOLÇA

Al mig de l'estiu, quan s'acaba el dia
i que la calor un poc ja ha amainat,
plantes i ocells hom sembla reviure
perquè és l'hora dolça que ja ha començat.

L'hora dolça és quan el sol
a les muntanyes fa petons,
l'hora dolça és quan la nit
d'ombra va omplint tots els racons.

L'hora dolça és quan els àngels
totes les estrelles han escampat,
i que a les plantes donen aigua,
perquè molta calor han passat.

L'hora dolça és quan les orenetes
canten i volen sense parar,
i quan també la ratapinyada
ja sap que és hora de despertar.

L'hora dolça és quan la lluna
vol veure el què a la terra ha passat,
i es posa molt trista i s'enfada
perquè el sol, avui tampoc no l'ha esperat.

Però la terra consola la lluna
i li diu que no ens hem d'enfadar,
perquè si el sol, avui les ha deixat soles,
ella li promet que demà tornarà.

I si també que ara és l'hora dolça
que hem d'estar contents i l'hem d'apreciar,
i que pels ocells, les flors i les persones,
vol dir que ja és l'hora d'anar a descansar.

Adelina Montseny Corbella
Gener 1996.

POESIES
ROSA MASALLAS BALLART

LA PLEGA DEL DISFORA

Cric-crac, és el soroll que s'arriba
niny-meng, tan a la gran ciutat,
trip-trip, les patines del nostre
i tots van la vida lèu.

Contentis van trip a ciutat
alegre va el carrer,
ja veïna una companyia
de les que canta amb les

POESIES

ROSA MASALIAS BALLART

perquè per fi he aconseguit
la colla que l'esperava,
S'hi acosta tot decidit.

Allí hi va la Mercenaria
que li té robat el cor;
ja hi era una floreta
El cantó va per a por...

Am, la glorieta del delirant
quien jura més encapçalat,
hi aplega una bona colla
l'amanada i l'aurada.

Rosa Masalias Ballart
fina de 1903

POESIES
ROSA MASALIAS BALLART

LA PLEGA DEL DEFORA

Cric-crac, fa el soroll del carro;
ning-nang, fan els guarniments;
trip-trap, les potes del matxo
i tots van la via fent.

Contents van cap a caseta,
alegre va el carreter;
ja entona una cançoneta
de les que canta més bé.

Ja salta lleuger del carro,
puix per fi ha aconseguit
la colla que l'avançava.
S'hi acosta tot decidit.

Allí hi va la Merceneta
que li té robat el cor;
ja li tira una floreta.
El carro va poc a poc...

Ah, la plega del defora!
quin jorn més encisador!
hi aplega una bona colla
i l'aimada i l'aimador.

Rosa Masalias Ballart
Estiu de 1925

LLAR FELIÇ **Solivella 1927 (primera part)**

Ja el sol se'n va a la posta
perquè son curs ha fet.
Ja la resplendent lluna
son formós cap ha tret.

El grill amb cant monòton,
que és ric va repetint;
els estels la nit alegren
i miren la terra reflectint...

El pagès del camp torna
amb l'eina carregat.
Quina calor avui feia!
Quin dia més pesat!

Ja arriba a casa seva
i es va descarregant;
besa els fills i l'esposa
que l'estan esperant.

Ja ni cansat no sembla
de tan content que està.
Alegre la família,
prepara el bon sopar.

El petit al bressol
somriu adormidet.
El pare té a la falda
el mitjà i el grandet.

Als genolls del seu pare
estan els dos assegudets.
Com salten i somriuen
els gentils marrecs!...

Radiant, la jove esposa
para la blanca taula;
i a l'entorn d'ella prompte,
pare i fills fan rotllana.

Alcen els ulls al cel
dient una pregària;
i alegrement s'apresten
a menjar la vianda.

LLAR DESFETA

Solivella 1940 (segona part)

Fets del 23 de juliol de 1936

S'aixeca la tempesta,
se sent brogit arreu.
-Els homes tiren "tiro" -
va preguntant l'hereu?...

-Sí, fill, -respon el pare-
la guerra ha començat!
i omplint-lo de besades,
que fort que l'ha abraçat.

Me'n vaig, esposa meva,
me'n vaig, ja tornaré.
Adéu-siau, mainada,
qui sap quan us veuré.

Agafa el petitó,
l'aixeca ben enlaire;
l'infantó riu que riu,
plorava no fa gaire.

En fa tot una abraçada.
Prou, que la pàtria em crida!
Sigueu-ne bons minyons.
Adéu-siau, família...

Adéu, volgut espòs,
vés i sigues ben digne.
Vés, que t'esperarem
aquí, de nit i dia.

La pàtria se l'endú.
La pàtria se'l volia.
La pàtria se'l quedà,
se li quedà la vida.

I allà en un raconet,
un raconet de vila;
van quedar sos fillets,
sos fillets i sa viuda.

En posar-se a la taula,
al vespre, cada dia...
quina quietud se sent
en aquella llar trista!...

No hi és el pare, no!
Sols hi ha la cadira
que encara està esperant
que el pare i espòs vinga.

Rosa Masalias Ballart
Solivella 1927 – 1936

DE MOLT PETITETA

De molt petiteta
era eixelebrada.
Com un ocellet
cantava i saltava;
i amb el pensament
algun cop volava.

Com els saltimbanquis
feia figueretes;
saltada pels marges...
res no m'espantava.
Em sentia lliure
com les orenetes.

Rosa Masalias Ballart

SOMNIANT EL TEU RETORN

He quedat en les tenebres
d'ençà que vares marxar,
el vent s'ha emportat la sembra,
infecunda m'he quedat.

Òrfena de llum i d'amor,
terbolina m'he tornat,
ull que cerca roentor
troba el vidre ja glaçat.

La meva queixa banal
et diu la meva tempesta,
és com l'espectre del mal,
lluny de pau, de goig, de festa.

Somniant el teu retorn
el cor bat adelerat,
com si el vent en fos un corn
sotragant-lo arborat.

Tinc un neguit d'amargor.
Del camp miro la ufanor.
Cor: no deixis la cançó!
La tristesa em fa por!...

Rosa Masalias Ballart

DONA ESTIMADA

Dona estimada,
inconeguda,
per mi esperada...

Quan surt l'albada,
veig reflectida
la teva imatge
tan enyorada.

Somniant et sento
al meu costat,
de blanc vestida,
cabell daurat.

Cara harmoniosa,
ulls somrients;
nostres mans juntes
i els pensaments.

Com papallona
que va a la flor,
sobre mi et poses,
en el meu pit.

I jo, em sento
d'amor, rendit.

Rosa Masalias Ballart.

ESPERANT EL MEU AMOR

A Josep. Jaume, Ramon Corbella Iglesias
Nascut a Solivella l'1 d'octubre de 1949

Arraulit m'estava
en un estret carreró;
veient com la gent passava,
esperant el meu amor.

Era tant gran la frisança
de tenir-la al meu costat,
que el motiu de la tardança
em tenia angoixat.

Feia dies que no la veia
i augmentava el meu anhel.
De sobte, vaig albirar-la
i em semblà que se m'obria el cel.

Veient-la esvelta i formosa,
m'hi apropo sortint-li al pas.
Ella em mirà amorosa
i vam caminar plegats.

Rosa Masalias Ballart

ELS TEUS ULLS

Què tenen els teus ulls,
què tenen quan em miren?
Què tenen els teus ulls,
que m'il·luminen?

Què tenen els teus ulls,
què tenen quan somriuen?
Què tenen els teus ulls,
que a mi em captiven?

Què tenen els teus ulls,
què tenen quan em parlen?
Què tenen els teus ulls,
quan al meu cor davallen?

Què tenen els teus ulls,
que em donen vida?
Què tenen els teus ulls,
que són ma guia?

Deixa que miri els teus ulls
amb faç serena;
així venceré els esculls
i arribaré a la carena.

Rosa Masalias Ballart

EL TEU BATEIG

A Josep, Jaume, Ramon Corbella Iglesias

Nascut a Solivella l'1 d'octubre de 1949

L'arbre sant del matrimoni,
el tercer fill ha donat;
i amb les aigües del Baptisme
avui, l'hem purificat.

Essent la seva padrina,
no puc menys de demanar
que pregueu a Déu el faci
sempre més, bon cristià.

Que avorreixi sempre el vici,
que abomini el renegar...
que sigui honrat i noble;
i també un bon ciutadà.

Que estimi força els seus pares,
el seu avui, els seus germans...
evitant desavinences,
donant-los a tots les mans.

Que el petit plançó que puja
creixi sempre ben sa i fort,
perquè sia prompte un jove,
desitgem-li de tot cor.

I essent gran i fet un home
que puguem tots presenciar,
com xics i gran l'aprecien
que més, no es pot desitjar.

I que ses obres responguin
sempre a un impuls fidel.
Preguem a Déu que així sia!
Que es compleixi nostre anhel!

Rosa Masalias Ballart.

SUPÈRBIA

La supèrbia
m'ha colpit,
la supèrbia
m'ha enganyat,
la supèrbia
m'ha perdut,
la supèrbia
m'ha ensorrat!

Per això
m'he vist
humiliat!...

Rosa Masalias Ballart

BELLA DONZELLA

Tu, bella donzella,
m'has fet albirar
l'amor pur i noble
amb el teu mirar.

Els teus ulls resplendeixen
quan miren vers el cim
amb un color de cel,
amb un color de mar.

De cel quan encomanen
la pau del seu esguard;
de mar quan desprenen
desig d'immensitat.

Oh, donzella estimada,
sigues el meu estel,
menant-me cada dia
vers la llum del teu anhel!

Rosa Masalias Ballart.

LA BARCA

Amb la barca vaig sortir
i la mar avalotada.
Em volia submergir
amb el vent que la bolcava.

S'anava emplenant d'aigua
de la mar, i m'espantava.

Tot cantant una cançó
per provar si m'animava,
el pensament del Senyor
em feu vogar esperançada.

Una veu suau com l'oreig
vaig sentir en la meva ànima:
"No temis, estic amb tu,
si continues remant
arribaràs a port segur
i esdevindràs salvada".

Rosa Masalias Ballart

TINGUES CALMA

Mira el riu...
l'aigua va poc a poc...
corre serenament,
fins arribar al port.

No corris tu tampoc.
Anant massa de pressa
ensopegar podries
i així el camí perdries.

Tingues calma, soldat,
que vivint en la terra
estaràs sempre en guerra.

No la pots evitar;
i et caldrà lluitar fort
contra aquells què et fan tort.

No els cerquis pels camins
ja que els portes a dins.
No escoltis els seus plans,
car amb els seus afany
poden fer molts d'estralls.
Si et dediques al bé
viuràs sempre serè.

Rosa Masalias Ballart

TOT CANTA

No sents com canta la Natura?

Canta: l'ocell, el vent, la mar...

Canta l'ànima pura,

la joia de la vida,

la joia de la pau.

Fruit de l'harmonia,

de l'amor fraternal.

Rosa Masalias Ballart

UN NOU DIA

El sol
es va difuminant.

Tornarà
a la sortida,
d'un nou dia
en un esclat radiant!

Farà la via
sense moure's de lloc:
majestuós,
president,
escalfant
amb foc d'amor.

Simfonia,
contemplació,
silenci,
do!

La terra, dòcilment,
gira que gira
a l'entorn seu,
alegre,
agraïda,
a l'astre, rei
i font de vida!

Rosa Masalias Ballart

ARRELA'T AL MEU COR

Amor, amor, amor;
arrela't al meu cor!

Ara ve la tardor,
de defallir tinc por.
Més tard vindrà l'hivern,
el fred em colpirà,
més si tu ets amb mi,
aquest no em danyarà,
car la teva escalfor
la vida em donarà.

Amor, amor, amor,
arrela't al meu cor!

Rosa Masalias Ballart

SI EM VOLGUÉSSIS ESCOLTAR

Si em volguéssis escoltar,
tinc per a tu una cançó
que et voldria dedicar.

Si em miressis amb amor
no em tindries més rancúnia.
Si m'estiméssis de cor,
si visquessis per l'amor,
jo seria el teu conhort.

Rosa Masalias Ballart

DIUMENGE DE RAMS

Diumenge d'eufòria,
de palmes, de rams,
de cànctics de joia,
de brots d'olivera
a les mans.

Victòria esclatant!
Al Senyor que passa
el van aclamant.

Són molts els petits,
potser més que els grans.

Al Senyor li agraden
els infants.

Rei i Salvador...
Les palmes i rams
van entrexocant.

Rosa Masalias Ballart

BATEGA EL COR

Batega el cor adelerat,
atrafegat de la jornada.

Dels grillons
lliure m'he trobat...
i emprenc a poc a poc,
la caminada.

Quin capvespre
de crepuscle exuberant!

Res no és petit,
tot és gran!

Repenjada en un arbre corpulent
vaig somniant;
vivint de la puresa de l'ambient,
i gaudint l'harmonia
d'uns bells moments,
no pas eterns
com voldria...

Rosa Masalias Ballart

COM FOC

La teva mirada, Senyor,
s'ha fixat en la meva
com un esclat de foc.

He arrencat en un plor!

Les llàgrimes em queien
en un goig mai sentit.

Qui són jo –preguntava-
per a Tu, Rei infinit?

Que triïs la donzella
perquè fecundi el "gra"
i creixi la collita
que el Casal omplirà?

Rosa Masalias Ballart

1. Festa de Corpus any 2002, ballada de gegants a l'acabament de la processó

2. Festa de Corpus any 2002, les pubilles amb la bandera de la Cooperativa i del Grup Cultural de la Dona

MARE, MARETA, MARIA

Mare, mareta, Maria.
Mare, mareta del cor,
jo us pregaré nit i dia,
per assolir vostre amor.

Vós que sou pura, Maria,
amb la gràcia permanent,
guieu-me, mareta mia,
des de d'alt del firmament.

Guieu-me fins a la cova
a on nasqué el Jesuset,
per veure la Bona Nova
i besar el seu peuet.

A Natzaret faré via
per a veure'l treballar.
Jesús, vostre Fill, Maria,
quin exemple em vol donar ...

Jerusalem em convida
sos prodigis contemplar.
Veient de Jesús la vida.
Com vostre Fill puc deixar?

I us acompanyo, Maria,
pel camí de l'amargor.
Fins al Calvari aniria
per el Fill del vostre cor ...

Mare, mareta, Maria,
mare, mareta del cor,
jo us cantaré nit i dia,
per demostrar el meu amor.

Rosa Masalias Ballart

3. Felicitació a les "Maries", 15-08-1999

IMPULS

Tinc por d'estimar-te,
de mirar-te
i d'oblidar-te.

El meu impuls és fort!
Sóc com el riu
que aplega els rierols
i va creixent abundantment,
corrent cap a port.

Si el temps és de bonança
tot és planer;
mirar l'aigua que passa
és un plaer.

Més, si ve la tempesta,
el riu es va emplenant,
l'aigua corre de pressa,
inunda tots els camps...

No té control;
amb fort udol,
els va sembrant
de dol!

Rosa Masalias Ballart

ANEM TU I JO PER DIFERENTS CAMINS

Què ho fa que no ens sabem entendre
i anem Tu i jo per diferents camins?
Fujo de Tu? ... Tal volta Tu de mi?
Jo vull la vida fàcil i tranquil·la,
m'espanta el sofriment i l'abandó.
Tu et quedes sol, fent la via
del Calvari, per a la nostra salvació.

Els luxes, els plaers i les riqueses;
tot el que veig, voldria jo tenir.
Enlluernada, sóc presa en ses cadenes ...
i és gran la fam i set que tinc de posseir.

Jo sóc de tot el meu, tan egoista
que em costa de desprendre'm del que tinc.
Obligada a donar, em poso trista...
Com ho faré, Senyor, si a Tu no vinc.

Per això no ens entenem, perquè ma vida,
no és la vida que tu em voldries dar;
i m'aparto de Tu, que el món convida,
a no pensar en el món del més enllà.

Què em donaràs, Senyor, si Tu essent
l'Amo de tot, Rei poderós et fas esclau?
No veus que jo sempre els meus drets reclamo?
Jo no puc fer com Tu, mon cor decau.

No veus que no és per mi tant sacrifici?
No veus que és tan pesada la teva creu?
Deixa'm seguir vivint mon artifici,
puix que de tal joiell, n'ignoro el preu.

Però, he sentit contar una meravella,
d'aquest cor teu que es fet per a estimar.
Diuen que estima d'una tal manera
que aquell qui el veu, res més desitja ja.

Digues, Senyor, em faràs sentir un dia
aquest amor tan gran, que és ton amor?
Aquest amor que diuen que il·lumina,
i que l'ànima té com un tresor.

Rosa Masalias Ballart

4. Viatge a Lourdes 1971

UN SOLC

He cavat un solc,
un gra hi he plantat.
Vull ser sembrador,
de la veritat.
Aquesta no falla,
malgrat falli tot.
He vist com sortia
la primera flor ...
Estic convençut
que de poncelletes
s'anirà emplenant ...
Que amb el sol de l'amor
s'esdevindrà, tot un esclat radiant.

Rosa Masalias Ballart

FLORS D'AMOR

He quedat sola,
mes... No!
M'has deixat el perfum
d'unes flors
que plantàrem tots dos,
com a prova
dels nostres amors.
Cada jorn,
tu les acariciaves
ple d'il·lusió.

L'esperança
que en elles posares,
resplendia en els teus ulls
plens de claror.
Amb la teva partença
t'enyoraren
i s'anaren marcint;
els faltava l'aigua
i l'adob de la gràcia
amb que les regaves
tan sovint.

Quan m'adonava
que impotent
no sabia
cuidar-les com tu...
el meu pensament
s'enlairava
cercant el teu ajut.
I no em fallaves.
Mai el meu clam
fou perdut!

Rosa Masalias Ballart

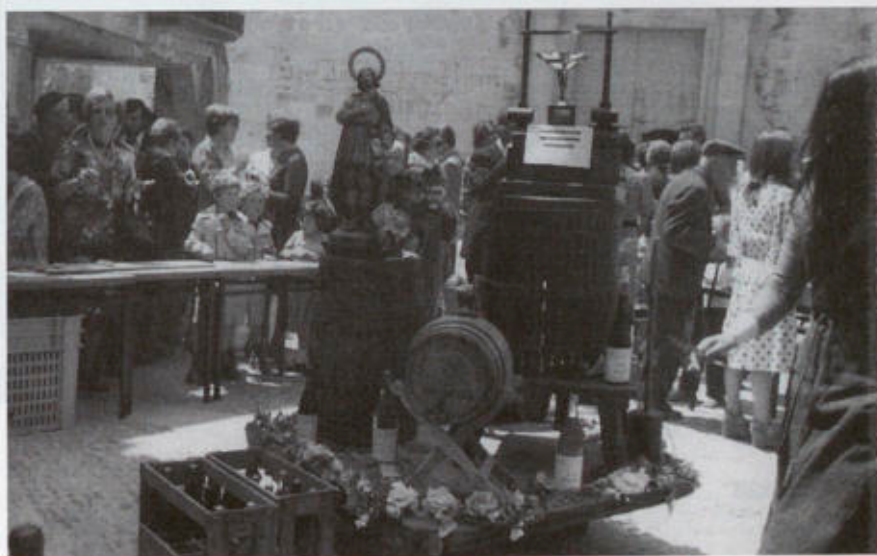
A SANT ISIDRE LLAURADOR

Tant els pobres com els rics,
necessitem aliment.
Felicitem als obrers, que treballen
per adquirir aquests bens.

Sant Isidre Llaurador,
doneu-los bona unió
per percebre amb il·lusió
de cuidar l'agricultura.

Que cada any sia millor
la collita del blat,
dels raïms,
i d'altres coses que ells, saben sembrar,
que ragi l'aigua pura,
i tindrem aliment per la "Criatura"!

Rosa Masalias Ballart

5. Festa de Sant Isidre, Plaça Major 1975

6. Festa de Sant Isidre 1975

7. Festa de Sant Isidre 1980

8. Festa de Sant Isidre, esbart dansaire 1980

D'esquerra a dreta:

Jordi Español Masagué
Emma Cendra March
Josep M. Armengol Anglès
Immaculada Sahún Jové
Josep Castro Castro
Clara Espinach Garcia
Joan Iglesias Ballart
M. Teresa Sahún Jové

MADUR

**Al meu fill Ventura, S.F. amb motiu del seu
mortal accident, el 3 d'octubre de 1970 a
Saragossa.**

El teu cos,
fillet meu,
reposava,
per un voler de Déu.

Ell et cridava !

El teu rostre somreia
com si un somni infantívol
et parlés a l'orella
d'un amor juvenívol...

Com qui espera l'albada
per a viure el nou dia,
la boqueta callada
el somris irradia.

T'emportares l'afany
d'una sana alegria;
em deixares el plany
del teu buit que em colpia.

Vares fer-te servent
de la Veritat.
El Pare Omnipotent
et va visitar.

Vivies l'esperança
en un feliç futur.
I el Crist en tu habitava
un jorn quatre d'octubre,
esdevingué madur!

Rosa Masalias Ballart (Març de 1985)

9. Primera missa del pare Bonaventura Sans Masalias, 10 d'abril 1955, els escolans, d'esquerra a dreta:

darrera: Jaume Iglesias, (?), (?) i Josep Segura Sans

davant: Josep M. Sans Travé, Miquel Segura Sans, Tomàs March Ballart i (?)

10. Primer per l'esquerra mossèn Josep Vilanova, rector de Solivella seguit del P. Bonaventura Sans 30 de Juny de 1985

11. El P. Bonaventura Sans

12. Sortint de l'Església, 10 d'abril de 1955

13. L'alcalde Joan Vives i Rosa Masalias, en l'homenatge a la memòria del P. Bonaventura Sans, 30 de juny de 1985

14. L'Hereu i Pubilla infantils lliurant un ram de roses a Rosa Masalias Ballart
30-06-1985

**POESIES DE DIVERSOS AUTORS
HOMENATGE DEL POBLE DE SOLIVELLA
A LA DONA**

A TOTES LES MARES

Quan petit em cantava
la mare al bres la cançó,
que dolç el son reposava
el capet amb sa dolçor.

Ara jo vull portar-te
mare meva amb il·lusió
un petit regal que sigui
bonic com aquella cançó.

Era un matí perfumat
era un matí tremolós
era un aire gelat
que omplia de calor.

Era el dia més gran
que a la mare vaig cantar
i junt amb un bes d'infant
molt carinyo li vull portar.

La primavera ens omple
de flors i perfums el jardí
però la rosa més bonica
jo la voldria collir.

I entregar-la a la mare
amb un dia tan formós
per dir-li altra vegada
ets la reina del meu cor.

Voldria ser ocellet
per al cel voleiar
i dir-te mare fluixet
que molt et vull estimar.

Si jo fos un angelet
de cabells rossos i ales d'or
a la mare li daria
una estrella: El meu cor.

Alumnes de 4t i 5è d'E.G.B.
Escola Sagrat Cor de Solivella
Maig 1979

1. Alumnes del Col·legi Sagrat Cor de Solivella amb la directora i tutora Josefina Solé Rossell
15 de Juny de 1978

2. Alumnes del Col·legi Sagrat Cor de Solivella amb Josefina Solé Rossell tardor 1979

AUCA AL NOSTRE COL·LEGI

Quan al matí arribarem
i la bata ens posarem
el pare nostre resarem
i molt contents treballarem.

A l'arribar al col·legi
tinc ganes de treballar
tot de pressa m'ho llegeixo
per després anar a jugar.

La mestra la lliçó explica
i jo vull bé escoltar
perquè a casa després digui
que el temps puc aprofitar.

A l'hora de la gimnàstica
saltem, correm, competim
i quan entrem a la classe
tots estem fent "patim, patim"!

La lliçó de matemàtiques
m'agrada molt escoltar
perquè quan faig els problemes
m'agrada molt de sumar.

Ara fem medi natural
i també l'activitat
estimem l'avinentesa
que veiem el Sindicat.

Entre punts vermells i negres
tots volem recuperar
perquè el dia dels exàmens
bona nota hem de trobar.

Els prefixes i sufixes
tots avui estudiem
perquè la lliçó de llenguatge
la "ex" i "ero" donarem.

I ara que ja s'acosta
l'hora de la veritat
no volem la "carabassa"
dons tots volem: "aprovar".

Alumnes d'E.G.B. de l'Escola Sagrat Cor de Solivella.
Maig 1979

3. Escola de Solivella alumnes de 1r, 2n i 3r curs de E.G.B., curs 1979-80, amb la mestra Rosa M. Mir Garces

4. Escola Sagrat Cor de Solivella, alumnes 1979-80, amb la mestra Rosa M. Miret Benet

SOLIVELLA TURÍSTICA I GASTRONÒMICA

Solivella és un poble
on el turista es pot parar,
per a menjar carn a la brasa
i un succulent bacallà.

Tres restaurant s'hi troben
en els que hi podeu menjar,
tots tenen un gran respecte
per l'art culinari català.

Mentre espereu l'escalivada
una volteta podreu donar,
ja que el poble té un aspecte
que és digne de contemplar.

Passareu per la Plaça
que us demano ben mirar,
pujareu al carrer Major
que hi fa bo de passejar.

Arribareu a la costeta
i allí podreu admirar,
una font molt boniqueta
que els avis hi van instal·lar.

Una cosa us demano
si mai la voleu arreglar,
conserveu aquesta font
d'aquest poble català.

Hi ha un carrer que no passa
els pintors el valoren ja,
embellit per tantes pedres
que els besavis hi van col·locar.

Si continueu una mica
el Castell aneu a parar,
i baixant per Gardeny
pel Passeig podreu passar.

Una cosa us recomano
abans d'anar a menjar:
visiteu la Ravaleta,
allí podreu fotografiar
un carrer que és tan bonic
que és difícil oblidar.

Que mengueu de gust, Turistes
amb un bon vi i un bon pa.
Esperant voldreu tornar
al poble de SOLIVELLA

Josep Tous Massagué
Abril 1980

DEDICAT AL GRUP CULTURAL DE LA DONA DE SOLIVELLA X ANIVERSARI

Va néixer el Grup de la Dona
tot fent cultura l'any 1975
i amb meritòria tasca
sense pressa ni pausa
ha fet X Anys de camí.

Deu anys és molt poc per la vida humana.
Deu anys són molts anys per un Grup Cultural.
Deu anys són més anys, si la protagonista és la dona.
Deu anys, Déu n'hi do!
Heu batut un record de molta il·lusió.

Vostre procedir, mesurat, cabal
proves ha superat de tots els colors
la gent gran contesta!. Els infants han fruit.
El jovent que pensa i sap decidir
us ha donat el suport, ha dit sí!

Els actes socials i culturals celebrats
el poble plenament ha participat
ha estat un fet, una realitat.
Que el nom de Solivella
heu enlairat.

Deixeu-me acabar aquest petit poema
amb unes paraules d'afecte i d'amistat,
dones de Solivella, conserveu vostra integritat.
No mireu mai enrere;

com ara, sempre endavant... !

La història del poble parla de vosaltres,
ho fa amb simpatia i cordialitat
és un homenatge que teniu merescut
i que ningú podrà oblidar
sobren les paraules, el fets són importants...!

Feliç aniversari

JAC.

5. Primera junta del Grup Cultural de la Dona amb les autoritats locals i provincials, primavera 1976

6. Viatge del Grup Cultural de la Dona a Catalunya en miniatura, 13 d'abril 1985

7. El Tallat, 10 anys del Grup Cultural de la Dona, amb la sòcia de més edat Clara Ballart Montseny

EL MEU POBLE **-dels meus pares-**

Al poble que vàrem néixer
tots podem anar a plorar,
fent visita al tros de terra
d'un familiar, que vàrem deixar.

Molts hi tenen el seus pares
una germana o un germà,
l'esposa o els fills
que tant vàrem estimar.

Si li feu una pregària
li fareu en català,
que és la llengua que els pares
ens varen ensenyar, a dir pa.

Molts viuen fora del poble,
car tots esperem tornar
a passar unes hores
i un amic poder trobar.

Recordant la joventut
que a molts ens varen robar,
i trobar moltes vegades
a uns que vàrem estimar.

Quan al matí em desperto
pocs ocells sento cantar,
el pesticida del profit
els acaba de matar.

Si fas un tomb pel terme
encara hi pots trobar,
tots els marges de pedra
que un dels teus va aixecar.

Arribant al vostre tros
un figuer hi pots trobar,
sota un banc de pedra
per poder-te refrescar.

Assegut al banc de pedra
veig el pare reposar,
al costat la meva mare
que sol no el vol deixar.

I jo quan era jove
al col·legi tenia d'anar,
però necessitaven els meus braços
per a guanyar un tros de pa.

I si escric aquestes ratlles
i són en català,
gràcies a uns veïns
que em varen ensenyar.

Assegut al banc de pedra
per a poder recordar,
pensant en aquells temps
no puc fer res més que plorar.

Josep Tous Massagué
Abril 1981

EL MEU CARRER: LA RAVALETA

Del jardí de la Conca ets la Pubilla
doncs, un jardí florit ets a tothora
replè de bells colors i d'harmonia,
fragància de perfums que l'aire et roba.

Polida i endreçada, no n'hi ha d'altra,
grenyes de verd pengen per les façanes,
menuda, però de gràcia no te'n manca,
jo diria que tens totes les gràcies.

Les veïnes et cuiden sens mesura,
i com reguen el jardí dels seus amors!
Si el pot petit té bona confitura,
LA RAVALETA té les més belles flors.

A l'hivern el poc sol que hi toca és noble,
refrescant de l'estiu la marinada,
diuen els vianants passant pel poble
i que bonica que és, que ben cuidada.

Algú deia que tu ets cridanera,
més jo responc, si les parets es toquen
i et pots donar les mans per la finestra
els ressons es multipliquen si xoquen.

Al fons el campanar fa de guaita,
ell, el carrer veu i en sap tots els secrets,
mes és discret i calla i no enverina
i ens vol ben avinguts, avis a néts.

Si tot passant sents crits, fruit de discòrdia
tira de pressa, alleugerant el pas,
perquè Ella té l'encís, cosa notòria
de veure'ns prompte de nou agermanats.

Mentre hi vius no te'n donaràs compte
però si passa massa temps que no la veus,
l'enyorança, al carrer bonic del poble
t'encamina a posar-hi prompte els peus.

I assegut al bell mig, regalant fresca,
o sentint espurnejar la llar de foc,
sents un desassossec de mansa pau i penses...
-què en deuria de ser de dolça aquí la mort -.

He somniat que al teu mig he tingut fresca,
he sentit espurnejar la llar del foc,
i del carrer jo m'he sentit poeta
i la mort m'hi ha vingut dolça. Quina sort!

Miquel Ribas
Abril 1981

8. El carrer de la Ravaleta

HIVERN DE 1985

Quan arriba el trist hivern
el dissabte que tinc lliure
surto de casa meva
a les vuit del matí.
Fent la senyal de la creu
i me'n vaig cap a la costa
caminant amb il·lusió.

Sola per la carretera
van passant els grans tractors
i cotxes que van i vénen.
Què pensaran ells de mi,
quan en veuen tota sola?
No poden ells pas, captar
que a prop de mi sempre hi ha
la Verge de Montserrat
i el Crist de la Humanitat.

Quan arribo a la Pedrera
de genolls em poso al terra
i està freda com el gel,
doncs jo amb alegria
i amb aquest amor tan gran
que per Vós sento Senyor
agafo el martell i "l'escarpe"
i vaig picant damunt d'ella
perquè Vós m'esteu dient
"Que dintre d'aquesta pedra
hi ha un caliu que no té preu".

Teresa March Garcia

DEDICAT ALS JUBILATS DE SOLIVELLA

El dia vint-i-u de març
naixia la primavera
i l'esplai dels jubilats
a la vila bonica de Solivella.

Vàrem poder comprovar
els infants com treballaven
plantant arbres i flors a mesura
com un bell homenatge a la mare natura.

Veiérem les escoles participar
amb senzilla i emotiva festa infantil,
i també contemplarem amb joia
la participació juvenil.

La Biblioteca que maca quedà!
és una institució, una meravella
que s'ha de promocionar
pels jovent culte de Solivella.

La festa històrica i gran
les autoritats principals, allí varen estar
atentes, complertes, parlant molts com cal,
com pertoca a qui sap governar.

Després el local és visitat
esplèndid el seu resultat;
amics, amb vosaltres podré un dia no llunyà
gaudir de pau, de goig, de benestar.

18. 2a sessió de l'Associació de Poetes i Poetesses de Solivella, 1984. Acompanyada de la cantant Montserrat Riera, acompanyada pel grup de música "Les Vides d'Alcibiades".

És gran comprovar aquesta realitat
Solivella estima a qui ha de ser estimat,
la Conca alerta i sorpresa està
d'aquest nostre poble, que d'ell se sent parlar.
(Amb coses de qualitat i de ben obrar).

M'acomio amics plorant i rient alhora,
pensant amb l'Esplai tant formós,
aquest cinema infantil tant bonic,
aquest local de la dona.

I ara sí sé què vol dir
el poeta amb el seu cantar,
quan digué que no hi ha camí...
el camí es fa al caminar.

Vostre solivellenc, absent. Desembre 1981

9. Inauguració local dels Jubilats i Pensionistes 21 de març 1981

10. Primera junta de l'Associació de Jubilats i Pensionistes. Joan Armengol Español, Antoni Montseny Badia, Anton Querol Solé i Josep Español Moix.

11. Socis de l'Associació de Jubilats i Pensionistes, 1r pis a Casa "Mateu"

12. Visita de les autoritats al local del Cinema Infantil (rectoria)

FELICITATS AL GIRA-SOL **Grup Cultural de la Dona**

Gràcies revista Gira-sol,
em fas distreure del meu malson,
i em dones un altre consol
abastant el nostre Sol.

Al poble de Solivella
tu, Gira-Sol ets l'estrella,
a tots ens faràs germans
si ens fas donar les mans.

Ets el poble que enyora
i que sovint per tu jo ploro.
És tant difícil d'oblidar
la terra que un dia vàrem deixar.

Que no l'avergonyeixi la pobresa
ella és el símbol de l'honradesa.
Estimen tot el d'aquí
i donem a Solivella un bon destí.

Pau desitjo i felicitat
als homes de bona voluntat,
i com que ja estem al portal
us desitjo a tots un bon Nadal.

Josep Tous Massagué
Desembre 1981

ÉSSER FELIÇ

És fàcil d'ésser feliç
només cal estimar.

Si estimes, saps perdonar;
si estimes, dones la mà;
si estimes, ajudes als vells;
si estimes, ajudes als nens;
si estimes, cuides als malalts.

Perdona a qui t'ha fet mal,
aixeca aquell que ha caigut,
mira al cel i mira el sol,
la lluna i tants estels,
les muntanyes i el mar blau.

És fàcil d'ésser feliç
només et cal estimar.

Maria Rosa Sirvent Miranda

LA VIDA DEL PAGÈS

Com la vida del pagès
no n'hi ha de més tranquil·la
feliç qui la pot gaudir
del perfum que ens dóna vida.

Llevar-se a punta de sol
i de viure amb família
tot el jorn bregar amb delit
tot el jorn, fins caure el dia.

L'home se sent satisfet
sa tasca està acomplida,
defuig de l'home dolent
que encara hi ets a temps.

No et clavis al cos espines,
cria't un homes robust
com el cor de forta alzina,
i no et planyis del treball.

Que així que passin els anys
defugiràs dels desenganys
de les males companyies
que porten mals i fatigues.

Bon pagès que a vila vas
i el teu lloc nadiu oblides,
no t'allunyis pas d'aquí
del costat de la família.

Dóna-li vida al pagès
finestró de gran vàlua,
la mare és nostre camp
que tots hi anem pessigant.

Ell és l'home del progrés
que treballa i estalvia
i encara que visqui apartat
no li falta mai l'alegria.

És un exemple que et dono,
ara que no els tinc els enyoro,
que quan els tenia aquí
ningú em tenia de dir:

Bon pagès treballa,
esmola força la rella,
que no et quedi enrere la feina
i quan vagis a cobrar al Sindicat
sempre estaràs ben pagat.

Joan Iglesias Gil
Desembre 1981

ESTIU
7 D'AGOST DE 1986

Estic cansada Senyor
és molt dur picar la pedra
amb aquest raig de sol
enmig d'aquesta pedrera,
sols em resta el consol
que Vós esteu damunt d'ella.

Amb aquesta alegria
que per Vós sento Senyor
vaig picant aquí la pedra
perquè el poble que us estima
no s'oblidi mai de Vós.

Gràcies us dono Senyor
perquè Vós m'heu ajudat
tot posant la vostra mà
damunt d'aquesta mà meva.

Perdó us demano Senyor
per aquesta pecadora,
veient-vos com jo us veig
encara dubto de Vós.
Perdó, Senyor, perdó.

Teresa March Garcia

MARGES DE PEDRA

Si per la Conca et passeges
i tot el seu vols visitar
segueix i res no deixes
pel terme hauràs de passar.

Al febrer la vida hi comença
l'ametller al punt està,
al seu costat la farigola
i el romaní que el seguirà.

Quins pagesos més valents
aquest país ens va donar,
eren tant intel·ligents
que marges feien amb la mà.

Hi donaven un conjunt
que era magnífic de mirar,
al costat dels marges de pedra
avui els falta el que els feia ressaltar.

Els camps ja no verdegem
cap gra no hi vol sembrar,
recordo els bancals que feien
i tot era fet a mà.

El marit era amb la reu
que sabia dibuixar,
i l'esposa aquell conreu
amb l'embut sabia decorar.

Si al terme del meu poble
les pedres poguessin parlar,
tot el més bo i més noble
és ací que podríem trobar.

De tota aquesta riquesa
a l'estranger se'n va exportar,
si passeu per la Caucurda
allí hi ha Catedral i Altar.

Tot és fet de la mà seva
d'un solivellenc que allí està,
treballa aquella pedra
com el seu pare li ensenyà.

Ha fet una obra de gràcia i harmonia
començant a albirar al jorn,
tot és fet amb alegria
per a formar un bonic contorn.

Al vespre s'adorm cansat
al damunt de tanta pedra
amb quanta més alegria hauria treballat
al peu de la Serra del Tallat

Josep Tous Massagué
4 de març de 1981

13. Cabana de pedra seca a la partida "Els Planots", octubre 2005

El març era amb la neu
que sabia dibuixar,
i l'espota aquell corren
amb l'estiu; cabia de coses.

LA ROCA DEL DIABLE

Com si fornits gegants ens traslladaven
ben escollit el lloc, em sento ufana
al contemplar la vall com sobirana
que els seus vassalls fidels, fe li honoraven.

Si tens la sort d'estar en aquesta serra
i anar de pas en direcció a Belltall,
puja al meu cim i mira atent la vall
rica en pa i vi, gran fruit d'aquesta terra.

No obstant que vegis de la Conca pobles,
de Solivella tot es veu més clar,
sota els teus peus el seu terme s'estarà,
progrés modern, treball de festes nobles.

El pla dels Masos fa poc desnivell
com altres llocs de totes ses partides,
tot en conjunt, primaveres florides
perfums de bosc, visió d'aspecte bell.

Oli, ametlles, nous i també verdures
llegums variats, es cullen també aquí,
els nous conreus, han fet més produir
al fer remoure moltes terres dures.

I si esmentem la millor qualitat
del que aquest terme es produeix,
no ens cansarem de dir sempre el mateix
que el vi de les Ricofes és el més estimat.

Més no vull que tampoc sigui oblidat
del que el vent no en faci meravella;
florit el poble i net és Solivella
d'aquesta Conca, en concurs premiat.

Àngel Palau Galindo
Agost 1982

14. Detall de la Roca del Diable

EL DIA DE LA MARE

El dia de la mare
no és un dia qualsevol.
És el dia per besar
aquella dona estimada
que ens ha guiat per aquest món.

Ella també té il·lusions
per fer coses diferents.
Però si un fill la necessita,
sens dubte, tot ho deixa
per poder-lo ajudar.

Si la mare ja ha marxat,
només et cal mirar al cel,
enviar-li un petó, una abraçada,
explicar-li d'aquest món
i sentiràs com la mare
encara és al teu costat.

El dia de la mare
no és un dia qualsevol
és: "El dia de la mare"
com tots els dies de l'any !

Maria Rosa Sirvent Miranda

15. Homenatge als infants, maig 1984

14. Detall de la Rosa del Diabla

L'EMIGRANT

L'emigrant és un arbre
que mai no pot arrelar,
sempre té una pensada
per la porta que va tancar.

El seu cor sempre es balanceja
sense poder-ne determinar,
si és fill del seu Poble
o del lloc on va anar a parar.

Dos països sempre troba
per a poder defensar:
un és el que va néixer
i l'altre el que anà a treballar.

El país que em dona vida
mai no deuria tolerar,
que els fills de la seva terra
corrin pel món en busca de pa.

Com no deuria, en cap poble,
ningú haver-se d'expatriar
per a exposar les seves idees
i demanar més benestar.

Si critiquen la seva terra
el dia que poden tornar,
és per a demanar-li tolerància
com té dret tot ciutadà.

Sapiguem tots respectar-nos
i mai la violència utilitzar,
per obligar a un altre
com nosaltres hagi de pensar.

I el dia que tots els homes
es sabran donar la mà,
no sentirem més el canó
ni les mares dolor hauran de portar.

Josep Tous Massagué
Reus, novembre de 1980

DEDICAT A LA FESTA DEL DIA

16 D'AGOST DE 1979

Amb motiu de la inauguració del local social del Grup Cultural de la Dona de Solivella

El dia quinze d'agost, la festa de l'Assumpció
es pot escriure amb lletres d'or
perquè és festa principal,
la nostra Festa Major.

Ple de gent el poble està
solivellencs d'ací i de fora
que a més de tranquil·litat
volen aires bons respirar.

Gran volteig de campanes
el dia setze, respiren al volt,
missa de campanya es celebra
al passeig de Sant Anton.

Em sorprengué que el nostre poble
xerraire, inquiet, sorollós
hi participés en aquest acte
tan solemne i silenciós.

El prec del mossèn, per tots,
cantúria d'ocells, vegetació,
música sacra. Emocionant,
per primera volta en aquell racó,
interiorment he desgranat una oració.

A l'acabar, lliurament de premis
al concurs de pintures obert.
Els participants estan esperant
impacients, constants...
Aquest any és dels infants!

Tot seguit a la plaça, sardanes n'hi ha
cal anar-hi, cal anar-hi a ballar,
que la sardana és la dansa més bella
de tota dansa que es fa i es desfà.

El ramell de flors a la Verge de la plaça
hem fa pensar.
Què té aquesta imatge de pedra
de faccions sense desxifrar,
que tots els solivellencs
tant la saben honorar.

Ho he preguntat a un jove
no m'ha sabut contestar.
Ho he preguntat a un home
hi em contesta un infant:
"La Verge guarda al poble
des del seu tron enlairat
ja que de tractors i cotxes
un a cada casa n'hi ha".

(Tinc gelosia d'aquest brivall, qui pogués com ell
tornar a començar).

A la tarda cercavila
gegants i nans no hi poden mancar
acompanyats aquest any
de les majorets de Torà.

Gegants que adoren al poble
amb festa gran,
amb majestat solemne
ells van ballant.

M'agrada com ballen els nostres gegants
un pas endarrere, dos endavant.
Sembla que amb sa dansa
ens vulguin ensenyar
a estar més units
a fer-nos més grans!

A les sis, arribada de les autoritats
persones amigues, cares somrients.
Que a la festa és convenient
ser-hi puntuals i contents.

Mentre les danses locals
ballen el seu repertori regional
pensem, amics que hem de cuidar
aquest grupet que tan bé sap ballar.

Tot seguit inauguració
del local social de la dona
que ha estat amb molt gust decorat,
tal com pertoca a qui el té d'habitar.

Ha tallat la cinta
la senyora Conxita Donadeu
hi estaven amb ella
la Pubilla i l'Hereu.

Discurs del Governador
i del senyor rector,
tot foren paraules molt ben merescudes
de felicitació.

La presidenta contestà
parlà clar i català.
Ens digué que quant a família i cultura
amb el Grup podem comptar.

Amics felicitem a la dona solivellenca
perquè la dona d'aquí, és culta, treballa
i estima a la família,
que avui és molt dir...!

La biblioteca hem visitat
llocu al poble que tant bé l'ha creat,
després el cine infantil, petit, però gran
satisfacció en els rostres hem estat observant
que pels infants sobren les paraules;
els fets són importants!

Tot seguit aperitiu abundant. El poble és aquí.
La plaça de la Diputació de gom a gom,
riu la gent... tot és germanor,
entre ells es troba la senyora i el Governador.

Visitem el camp d'esports
on les pintures de colors
a la paret podem contemplar,
altra volta les majorets varen ballar
i ens feren demostracions molt dignes de contar.

Comiat tot seguit de les autoritats
i de quants ens varen acompanyar;
la sorpresa tingueren tot seguit
ja és de nit, sardanes hi ha
el senyor Robert Graupera i esposa
fins al final; allí varen restar.

Bé amics, hem tornat a fer història
la tenim de continuar
sense córrer, fent memòria, com ara caminant...
El nostre poble es farà ric,
el nostre poble es farà gran.

I amb aquests homes i joves,
aquestes dones i aquests infants,
Solivella, feineria, encisa, bella!
Ja pot tirar endavant!

S.A.

16. Inauguració local Grup Cultural de la Dona, 16 d'agost 1979, discurs de la presidenta Teresa Sans i Solé, davant el Governador Civil el Sr. Francesc Robert Graupera.

17. Festa inauguració local Grup Cultural de la Dona

18. Assistents a la inauguració del local Grup Cultural de la Dona amb l'alcalde Antoni Bergadà Capdevila (primer per l'esquerra).

de la Serra del Tossal. unq me maly Juy aldog nu li

l'espiga va estar caluda. l'espiga va estar caluda.

dira el pàrred de la mla. dira el pàrred de la mla.

els grans comitats a la fària. els grans comitats a la fària.

és que tot l'any pòdren menjar? és que tot l'any pòdren menjar?

Alern que senti el dia. Alern que senti el dia.

seren a l'ora de bon mati. seren a l'ora de bon mati.

com tota robia pagant. com tota robia pagant.

el pare, la mare i el pàrred. el pare, la mare i el pàrred.

FILLS DEL POBLE

Som ocells del poble amb vida externa
nosaltres mai t'hem abandonat
ni el teu cel i la pura claredat
sigui qui sigui que et governa.

Si sempre estem per altres camins
mai oblidem la teva presència
a Solivella vàrem trobar l'existència
per tu som i serem bons pelegrins.

Florim i cuidem els carrers
i procurem que no hi hagi fang
pensem en posar-hi rams d'olivers
perquè mai més hi pugui haver sang.

I tots junts portem la llum
per una primavera i un cel blau
que tots hi respirin el perfum,
d'un poble just, vivint en pau

Josep Tous Massagué
Maig 1983

ELS CARROS

Recordo els roms-roms dels carros
pujant el camí del Tallat
i la cistella amb l'arròs
que la mare havia preparat.

L'arreu que havíem carregat
es clavava al meu costat
com a la mula el tabal
una gota de sang havia deixat.

Pel camí tot és polseguera
i a les vinyes, quina verdor!
En els bancals el blat ja estava
a punt d'ésser collidor.

Ja podeu preparar la dalla
l'ordi el primer serà segat
i sentireu cantar la guatlle
de la Serra del Tallat.

L'espiga va ésser xafada
dins el palmell de la mà
els grans comptats a la falda
és que tot l'any podrem menjar?

Abans que apunti el dia
serem a l'era de bon matí
com tota noble pagesia
el pare, la mare i el padrí.

D'aquest blat farem farina
que ens donarà el pa
portat per la padrina
el dia que podrem pastar.

Terres i vinyes del Tallat
pa i vi ens heu donat.
Blancs, negres i grans d'or
sereu sempre el meu tresor.

De recordar-vos no em sap greu
ni de pensar al poble meu,
pensaré sempre en aquest racó de món
i dels seus carros i el seu rom-rom.

Josep Tous Massagué
Pep de la Quitèria
Agost 1983

**DEDICAT A LA FESTA HOMENATGE QUE EL GRUP
CULTURAL DE LA DONA VA DEDICAR ALS INFANTS
EL 13 DE MAIG DE 1978**

Ara fa un any, ací reunits ens trobàvem
per honrar a la gent més gran.
Ara fa un any, que pletòrics de joia
estàvem rient i plorant.

També aquí, ens trobem altra volta
avui, per homenatjar a l'Infant
i no cal dir que també la joia
ha estat esclatant (sols alguna llàgrima indiscreta
ha rodolat cara avall).

Us felicito amics, els que feu i participeu,
els que heu pensat amb el nen. Ell ho és tot!
Preuat tresor. L'alegria de la casa,
la preocupació constant... la continuïtat de la raça.

I també per les carrosses, curulles fins a vessar
clavells, capolls i rosses! No els he pogut pas comptar.
La Comitiva passava, tot era mirar i remirar,
el gegant i la geganta, que bé ballen!, oïla, la!

L'Hereuet i la Pubilla, patrimoni a conservar.
Les pubilles tan xamoses, representant al jovent
que per cert té bona fama, per caràcter i per seny!
Això sí que tot és de casa, redéu!, no hem manllevat res.

També en aquesta Diada, tan plena de bons records
nostra ensenya catalana, ens ha presidit amb tot.
I la barretina vermella, faldilles de tots colors
i espadenyes envetades i altres flors, entre les flors.

Solivella està contenta i per cert ho pot estar
té dones de molta vàlua, té homes de molt cabal.
Per això hem de guardar-la tots els que tan l'estimen
amb costums que siguin nostres, no en vulguem,
cap d'estranger...

Aquesta costa pesada, de la vida al caminar
fem-la planera i humana, al costat del nostre germà.
I direm com el poeta amb el seu cant a l'Empordà
que "Tot és camí, tot és drecera; si ens dem la ma".

(Un solivellenc de fora)

19. Primera festa homenatge als infants 13 de maig de 1978, amb la Pubilla Infantil Gemma Corbella Español i Hereu Infantil Josep M. Garcia Ballart

20. La presidenta del Grup Cultural de la Dona Mercè Angles Español amb l'esbart dansaire maig 1978: Josep M. Armengol Anglès i Maria Teresa Masagué Sans.

21. Lliurament del banderí a l'esbart dansaire Sant Isidre maig 1978

LA MARE

Quan s'ha mamat un pit català
que és difícil d'oblidar
els mots que la mare ens cantà
quan el bressol ens podia contemplar.

Aquell moment no tornarà més
el vaig deixar a casa nostra
i penso molts anys després
en un passat que em reconforta.

Mai podré oblidar-ho tot
recordo quan estava a sa falda
vaig plorar un gran sanglot
tancant la porta i passant la balda.

Després de tots els crits estranys
sempre sento ta veu tan pura
no en volies tu d'enganys
tot havia de tenir sa mesura.

Sempre tinc la teva presència
vas donar-me l'existència
molt sovint encara et veig
passes amb mi com un llampec.

Reposes en terra ufana
com és la terra catalana
en un poble de sang i or
on el cel sempre té un bonic color.

Per un fill totes les mares són bones
en tots els continents se'n poden trobar
com la meva n'hi havia poques
era mare del poble català.

Josep Tous Massagué
Pep de la Quitèria
Abril 1984

LA MEVA PÀTRIA

Catalunya és la meva alegria,
Catalunya és la meva il·lusió,
Catalunya és la meva terra,
que ens dona vida i amor.

El qui destrueix aquesta terra
destrueix els nostres cors,
i jo voldria que en la nostra terra
brillés per sempre la puresa
amb amor, pau i unió.

Teresa March García

Vostros que veu vindran al peu del
retallat que són honors a Solivella
la gent els mira sempre amb fielt
el gran record del poble, la més bella

Francisca Castro Illana
els premia a vos cedra
mai en el poble adquiren
són milers que el veu cap art

Angel Pallas Calabuig
Març 1986

CANTO A AQUEST HOME

Jo canto a aquest home:
a l'home que mai parla d'ell mateix.
A aquest home!
A aquest home que emmudeix amb rubor,
que aprima galtes per no faltar.
Canteu a aquest home!
A aquest home que passa sense plena ni glòria:
Que passa perquè en algun lloc està escrit
que el seu, és pas i passat.
A aquest home!
A aquest home, diferent i ombrívol,
que avança desmesuradament
per la via borrosa d'una extinció.
Avui, esmicolada i bandejada,
tinc ganes de cantar-li a aquest home.

Rosa M. Sanahuja
Setembre 1985

ELOGI A UN NATALICI

"La Cisca"

En un poble que el nom és Solivella,
vam celebrar un dia mai viscut;
homenatge van fer tots a una vella
cent anys que era el món, i amb salut.

La dona que durant la seva vida
sis fills, sense riqueses va fer grans;
de bell parlar i amor sempre nodrida
exemples d'imitar tots els humans.

Pomell de flors i molts altres regals,
la centenària en va rebre cofoia;
la data aquella treu pensaments mals
omplint gloriós, el cor de rica joia.

Versos que mai vindran al seu llit
retrats que són honors a Solivella
la gent els mira sempre amb delit
el gran record, del poble, la més bella.

Francisca Castro Ballart
els premis a vos cedits,
mai en el poble adquirits
són millors que el de cap art.

Angel Palau Galindo
Març 1986

22. 101 anys de Francisca Castro Ballart "La Cisca", 25-11-1985
Felicitació del grup cultural de la Dona

CAMÍ DEL MAS

Som a la porta de l'estiu,
ves al teu camp i somriu,
respira l'aire fresc del matí,
el primer raig de sol és diví.

Sempre lleugera i d'un bon pas,
espígol i farigola al teu braç.
Si ocells en sents cantar,
pots seure-t'hi i respirar.

Contemplant les mates florides,
sentiràs el perfum de les flors collides.
Buscant la que vol esclatar,
pensaràs el que vares estimar.

Mai podràs oblidar-ho tot,
pots plorar un gran sanglot.
Recordaràs els que estaven a ta falda,
tindràs present quan passaràs la balda.

Pensaràs en els botons,
el mas del Pi i els fogons.
Si la part alta pots recordar,
és per molt que hi vares treballar.

Durant tot el temporal,
has plorat i t'has fet mal
llàgrimes i suor és l'aventura,
amb gotes de sang (es signa una escriptura).

Al balcó de la vida hi ha barana,
tens la mirada fonda i humana.
Tot el teu sols ho saps tu,
plorar i sofrir res has dit a ningú.

Del teu camí marxi el llamp,
ocells i poesia trobaràs en el camp.
Florirà una altra primavera,
els ulls seran més blaus (i blanca ta cabellera).

Pots acabar de plorar a l'ombra,
els anys s'afegeixen al nombre.
Tu en tens la vista prou clara,
per tornar a reviure encara.

Josep Tous (Pep de la Quitèria)
Març 1986

LA VELLETA

Sóc una pobra velleta
estic corbadeta
els anys em pesen.
Sóc com una fulla seca.

He tingut fills i fillols
dies de dol,
de boires tenebroses
i desconsol.

Quan tenia setze anys
era com una floreta
perfumada.
Pels joves estimada.

Ara els ossos
em cruixen
no tinc dents per trencar el pa
i no sento per estimar.

Artur March Armengol
(dedicat a la meva néta, Rosa March Esqué)
Setembre 1987

LLEGENDA DE SANT JORDI

Doncs era una vegada
en un indret molt aïllat
on un drac amenaçava
la gent d'aquell comptat.

El drac era de pocs cabals
però la gent, por li tenia,
li donaven els animals
i res més no se'n sabia.

D'animals ja no en quedaven
i el drac ho va notar
la gent del poble s'esperaven
però el drac no podia esperar.

El rei estava preocupat
què farien sense bestiar?
el poble estava esverat
i un sorteig es va celebrar.

La filla del rei va sortir
era jove i preciosa
i sense por es va dirigir
al drac, ella seriosa.

El drac a punt de menjar-se-la
estava molt content i somrient
però d'una revolada
va sortir un cavaller inesperadament.

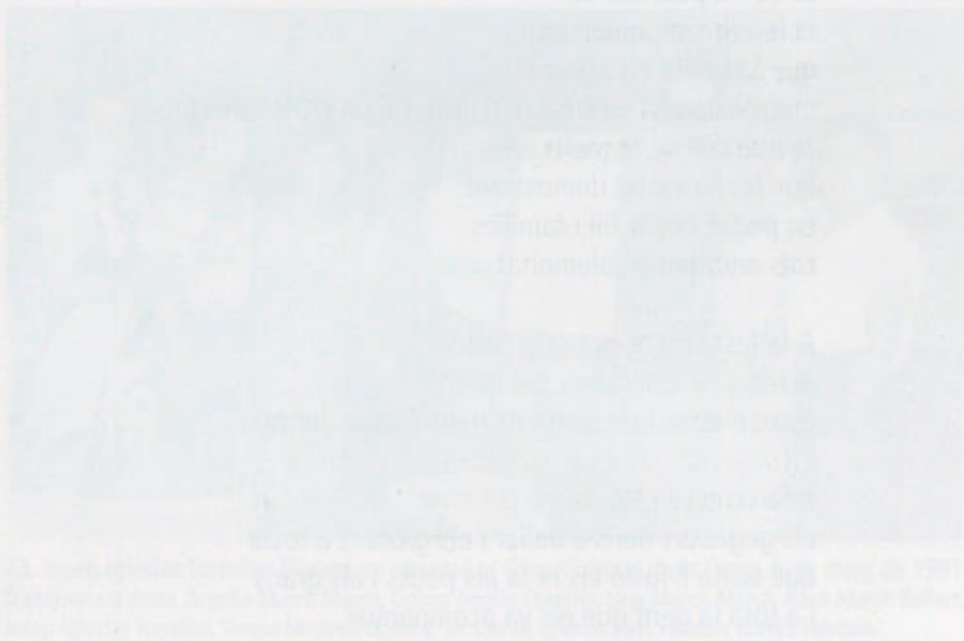
Sant Jordi era molt valent
i amb el seu escut i gran llança
va matar el drac dolent.

De la sang que va vessar
un roser en va sortir,
aquella rosa va collir
i a la princesa la va entregar.

Francesc Sanahuja Marsol 7 N.

"per Franc Silen Foren"

Primavera 1989

AGRAÏMENT

Al Grup Cultural de la Dona de Solivella

Molt em van impressionar
la festa que el GRUP CULTURAL va patrocinar,
en poder concentrar tots els avis a la festa
que el GRUP CULTURAL els hi va preparar.
Per la gent gran que feien
els seus vuitanta anys d'edat,
per ells un dia molt assenyalat.

Aquesta època que estem passant
és avui molt difícil per la gent gran
ja que tot va tan accelerat
que no hi ha temps per poder estar al seu costat.

El que si podríem dir
dels avis que viuen aquí
que Solivella els agruparà
mentre aquest GRUP CULTURAL DE LA DONA existirà.
Ja que des de fa molts anys
que ho han anat demostrant
en poder reunir fill i famílies
tots amb tanta solemnitat.

A la festa no hi va poder faltar
el repic de campanes pel matí
quan encara la majoria de gent estava dormint.

A la cercavila tots hi vàrem anar,
els gegants i nans a ballar i els grallers a tocar
que tanta il·lusió els hi fa als petits i als grans
i a tota la gent que els va acompanyar.

Una homenatjada va regalar
una senyera per poder-la recordar
al GRUP CULTURAL DE LA DONA
que és a la qual va confiar,
que Solivella sempre flamejaria la senyera "Bandera"
que va regalar la "FILOMENA DE CAL FLAVIÀ".

Si Solivella vol fer poble
si Solivella vol tirar endavant
aquí hi tenim un GRUP CULTURAL molt gran,
amb l'esforç i la unió
podem fer una Solivella millor.

Molt cordialment,

Solivella, abril de 1991
Josep Iglesias Torrellas

23. Josep Iglesias Torrellas lliurant un obsequi al Grup Cultural de la Dona, 6 de maig de 1991
D'esquerra a dreta: Argelia March March, Dolors Anglès Foraster, Lina March March, Rosa March Ballart,
Josep Iglesias Torrellas, Teresa Mestres Copons, M. Carme Iglesias Tous i Dolors Cortès Salvadó.

PENSANT EN SOLIVELLA I EN TANTES PERSONES ESTIMADES

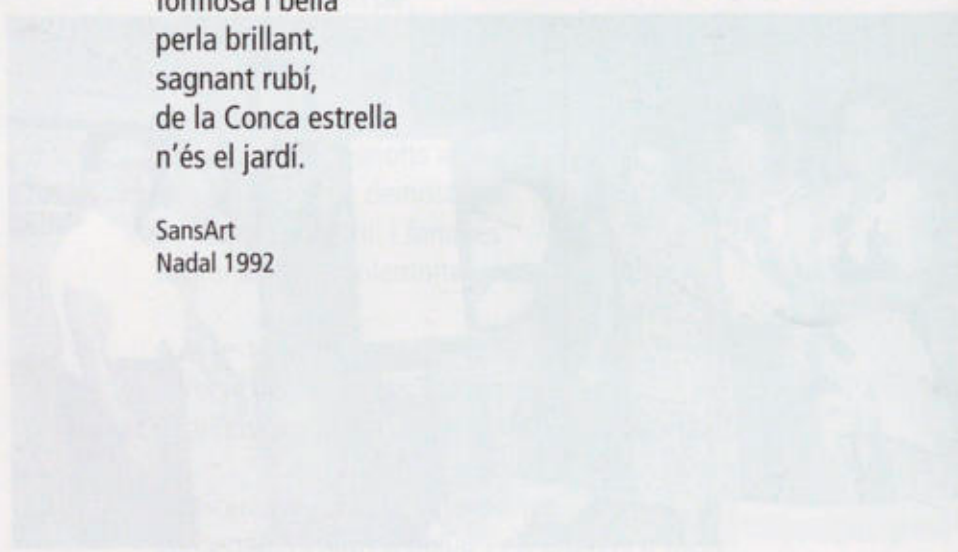
Són flors del meu jardí
amarades d'amor.

Quin goig. Déu meu!
contemprar-les prop de mi.

Són la cosa més bella
que jo he vist per aquí.

Són de la Conca
són el jardí
Sol i vella
petita vila
formosa i bella
perla brillant,
sagnant rubí,
de la Conca estrella
n'és el jardí.

SansArt
Nadal 1992

24. El Grup Cultural de la Dona a l'Institut Català de la Dona, primavera 1997

25. La presidenta de l'I.C.D. Joaquina Alemany i Roca, i la presidenta del G.C.D. Concepció Tarragó Castro. Lliurament d'obsequi i distinció, primavera 1997

26. Mostra "La Dona pot fer-ho" 26, 27 i 28 de gener 1990 al Palau de Congressos de Montjuïc. Cèlia Anglès Palau, Joana Rallo Llana, Sebastià Reñé Corbella, Joaquina Alemany i Núria Boladeras (I.C.D.)

27. Participació del Grup Cultural de la Dona a la mostra "Per la igualtat", Barcelona, febrer 1992

LLOANÇA AL GRUP CULTURAL DE LA DONA DE SOLIVELLA

**Poema dedicat al Grup Cultural de la
Dona de Solivella. Fou llegit per Ramona
Montseny Fonoll en el darrer viatge-excursió
a Barcelona**

Si faig lloança de la dona
no s'estranyi, lector,
puig les mares són el millor
d'aquest planeta rodó.

El monument més gegant,
fet de glòria i de virtut,
amb joia, pau, amor i salut,
quasi tot a la dona és degut.

Les dones omplen el món,
formen per amor nostres fills,
modelant amb dolces paraules
les criatures que acaben de parir.

Del sexe dèbil, res,
vosaltres sou les fortes,
amb picardia i paraules dolces,
assoliu totes les coses.

Per les dones tenim història,
puig als homes fan sortir,
buscant la daurada glòria
i totes les portes obrir.

Parlant dels temps passants,
veig de Solivella sorgir,
el Grup Cultural de la Dona,
que a més d'un fa patir.

Es va crear al 75,
amb motiu de l'any de la Dona,
i a tot arreu us feu sentir
perquè sou bastanta colla.

La Junta com s'arreglaria
per a fer tanta gran labor,
però sou més de 250 associades
que els hi doneu molt de calor.

Vosaltres sou la força
que els lliura tant de valor,
participant en tots els actes
en quan sentiú el pregó.

Organitzeu conferències,
mostres, festes i exposicions,
així com obres benèfiques,
homenatges i excursions.

En l'homenatge a l'infant
s'emociona més d'un gran,
veient la nombrosa quitxalla
omplint els carrers i la plaça.

A la festa de la vellesa
tots quedem ben parats,

admirant els nostres avis
passejant tan mudats.

En les recol·lectes del menjar
sou les primeres en participar,
i les provincials lloances
a totes molt us encanten.

L'impuls de la mà us plau
quan lluiteu contra el mal,
aportant totes el dineró
contra el càncer, el pitjor.

La cançó ens diu:
pugeu fills de Maria,
anem cap al Tallat;
vosaltres bones devotes
s'hi reuniu el primer de maig.

Per a explicar les vostres coses,
teniu la revista Gira-Sol,
per a dir veritats i xafarderies
i d'altres, per a fer-vos de consol.

Consol de l'enyorança
d'aquells temps passats,
pinzellades de la història
que mai més us tornaran.

Però, són el símbol de la força
del Grup Cultural de la Dona,
és el segell de la consciència

i al que afirma és sentència.

Participeu a les festes del poble,
així com a les tasques del camp,
sou mares i dones de casa
i vostres cors i feines són grans.

Al juny del 89 fóreu premiades
amb l'Accèssit per a la Igualtat,
on el Grup Cultural de la Dona
va refermar la seva personalitat.

Vosaltres també feu poble
i podeu quasi fer-ho tot,
però per a desenvolupar tasques
us obligueu anar en germanor.

Germanor que s'assoleix
donant-vos sempre la mà,
seguint pel bon camí
com un eixerit català.

Les crítiques són vitamines
que amb més força us fan florir,
perquè tan sols es pot criticar,
aquella persona apta què fa.

Per vosaltres, bones senyores,
més coneguda és Solivella,
que Déu us vagi guiant,
continueu aquesta missió gran.

Ara, voldria parlar d'una cosa,
en concret, dels vostres marits,
ells sempre en tot us recolzen
i us ajuden a desfer el llit.

Potser a alguna present li manca,
d'altres gaudeixen de llur companyia,
però podeu dir que gràcies a ells
heu format una bona família.

Comptant amb la seva satisfacció
avui totes aneu d'excursió,
per la qual cosa, bona gent,
demano, pels marits, un aplaudiment.

Bé, per a cloure aquest llarg pregó,
tan sols, demano a la Verge del Tallat,
al Sagrat Cor i sants de devoció
que us donin llur protecció.

I res més haig d'afegir
sols, que les dones més guapes,
tendres, afectuoses, marasses,
intel·ligents i treballadores
van en aquest bonic autocar,
i són mullers amb molta honra
de la Conca de Barberà

Joan Corbella Iglesias
Estiu 1992

28. Les dones de Solivella sortint de l'Ajuntament de Tarragona, 22 de novembre de 1996

29. Sortida cultural d'un dia a Arenys de Mar, Illes Medes i Calella, 7 de maig de 1988

30. El Grup Cultural de la Dona, pionera en la promoció de la Ruta del Cister, 30 d'agost de 1989

31. El Grup Cultural de la Dona visita el Parlament de Catalunya, el 31 de març de 1989

**DEDICAT A SOLIVELLA EL 17 DE MAIG DE 1975
- i enguany que a la Dona s'està homenatjant-**

Estava contenta la vila aquest maig,
engalanada com núvia formosa
a l'inaugurar-se les coses ben fetes
d'un temps ençà ben aprofitat.

Hem sentit per ràdio i televisió
coses molt boniques que ens van alegrar
i també la premsa se'n feia ressò
que molt més renom així li donà.

(fins i tot un article del Correu Català,
a Solivella –LA BELLA-, la va anomenar)

Faré un breu resum, per si el comenteu
de tot el que més ens va impressionar,
a l'acompanyar-vos en aquella diada
des del començament fins a l'acabar.

De primer el discurs del batlle
que ens parlà del vostre poble
del que s'ha fet i del que es pensa realitzar
tal com després vam poder comprovar.

El pas pels carrers amb autoritats
amb la gent alegre que hi participà,
els arbres, les flors, balcons adornats
el poble tan net i tan ben cuidat,
que a tots sorprenia. Això és ben clar!

La Cooperativa amb modernitat
el Celler equipat que ens deixa parats.
Ja que és necessitat empenta i braó
per fer tan perfecta aquesta instal·lació.

Felicitó a la Cooperativa, a la Junta Vinícola,
a les restants Junes i a la Comissió;
és a dir, a tot el poble, amb molta raó.
I enguany que a la dona s'està homenatjant,
per ser també ells una part integrant,
a tothom diem: Tireu endavant!

I encara que jo, de Solivella no en sóc,
però estic amb vosaltres per lligams d'amistat,
voldria que a més de tot el que heu fet,
ja que el vostre poble heu canviat,
des d'ara i per sempre cada any programéssiu
una nova festa de participació.

Que a la rodalia hi trobés ressò
portant vostra Vila un títol novell
que ja des d'avui podem proclamar:
Solivella, Jardí de la Conca de Barberà!
i si voleu altra forma,
direm "Solivella, el jardí de la Conca"

P. Raventós

32. Plaça Major 17 de maig 1975

33. Altre aspecte de la Plaça Major 17 de maig 1975

34. Visita d'autoritats, inauguració millora urbana 17 de maig de 1975

35. Solivella, premi provincial d'embelliment de pobles, amb implicació de la dona solivellenca

36. Visita al celler de la Cooperativa. El secretari Josep M. Tarragó Casamitjana, fent una demostració tècnica.

37. Comiat de les autoritats davant del celler Cooperatiu 17 de maig de 1975
Per l'esquerra: Josep Palau Moix, i Josep M. Tarragó Casamitjana, president i secretari de la Cooperativa.

SOLIVELLA

Solidària

Oberta

Laboriosa

Intel·ligent

Valenta

Esplèndida-espontània

Lleial

Amable

Sebastià Reñé Corbella
Primavera 1996

38. 18 anys del Grup Cultural de la Dona, parlament de la presidenta Concepció Tarragó

39. 18 anys del Grup Cultural de la Dona. Per la dreta: Josep Gomis Martí, president de la Diputació de Tarragona, i Ricard Gatius Llevall, alcalde de Solivella.

40. L'Hereu i Pubilla Infants, Antoni Espinach Paris i Montserrat Iglesias Carulla i la Pubilla Comarcal M. Lluïsa Sans Veciana, a la celebració dels 18 anys del Grup C. Dona

41. Les Pubilles Majors participen a la Festa dels 18 anys del Grup C. Dona. Mercè Fabregat Ballart, Sara Espinach Iglesias i Anna Garcia Ballart.

GRÀCIES A TOTS!

Els grallers ben units
poden fer una serenata
que de tots seràs molt grata
des dels grans fins als petits.

Per afinar la gralla
la cançó del pagès solíem tocar
de "sol a sol" per refilar
i tot seguit la gresca començar.

Ball de gralles, correfocs,
cercaviles i concerts
són de bon grat oferts
per gaudir en tots els llocs.

Moltes alegries i records
quedaran d'aquest quatre joves
que quan a Solivella tenia festes
requerien els seus acords.

Volem dir-vos fins sempre i gràcies a tots!

Lus Xipellis

Gemma Capdevila Torres: gralla 1a. veu
Glòria Degà Amenós: gralla 1a. veu.
Ester Anglès Iglesias: gralla 2a. veu i 3a. veu
Salvador Castro Rallo: timbaler

Primavera 1999

42. Colla de grallers Lus Xipellis, 8 de desembre de 1996

43. XX anys del Grup Cultural de la Dona, ballada de gegants dins l'església, 8 de desembre de 1996

SOLIVELLA MERAVELLA
25è aniversari del Grup Cultural de la Dona
de Solivella

Solivella, és bella.

La cultura de la dona, bona.

Tothom i cap, rics i pobres, són obres.

Feu art pels infants, els gegants.

Teniu sardanes i cançons, les tradicions.

Treballeu amb unanimitat, la solidaritat.

La Pàtria mai se us allunya, Catalunya.

Recordeu sempre els amics, detalls bonics.

Respecteu a l'autoritat, bona amistat.

I teniu una fe d'or, el Sagrat Cor.

Antoni Panadès

(interpretat en el "Recital de Versos i Sonets", el dia 8 de
desembre de 2000)

LA VEU DE SOLIVELLA

La campana del Grup Cultural de la Dona

Des de dalt del campanar
és sentinella constant
amb l'horitzó net i clar
és la veu, el crit, el clam.

Missatgera, pregonera
el teu cant a tots convida
matinera, cridanera
cant de mort i cant de vida.

És la guàrdia permanent
és la veu sempre captiva
portaveu omnipresent
batec d'un poble que respira.

Canta, crida, riu i plora
que el teu poble sempre escolta
que al teu so, l'orgull aflora
que és dens caliu que t'envolta.

Una nova veu s'escolta
el nou cant d'una donzella
s'escampa arreu de la Conca
és alhora dolça i ronca
és la veu de Solivella.

Baldiri Anguera i Guitart
Tardor 2001

La veu de Solivella, 2012

44. Benvinguda a la Campana "Concepció" del Grup Cultural de la Dona, el dia 5 de desembre de 2000, a 2/4 de 8 del vespre.

LUS XIPELLIS, EL RETORN

del Grup Cultural de la Dona de Solivella

L'esperit graller

Unit

Sons

Xou

Il·lusió

Partitures

Emoció

LLuita

Instruments

Sorprenents

Lus Xipellis, Octubre 2012

45. Colla de grallers Lus Xipellis, agost 2012

A LA REVISTA GIRA-SOL del Grup Cultural de la Dona de Solivella

Ets de Solivella una flor
que has copiat la seva fesomia,
que el teu resplendent color
espargeixi en ell amor i harmonia.

Si la presència en el jardí
més bellesa li ha de dar,
cuidar-te amb gust sense fi
Solivella sempre ha de pensar.

Magí Sans Solé

46. Bandera i detall floral del Grup Cultural de la Dona de Solivella

47. Junta directiva del Grup Cultural de la Dona, maig 2009

A dalt, d'esquerra a dreta:

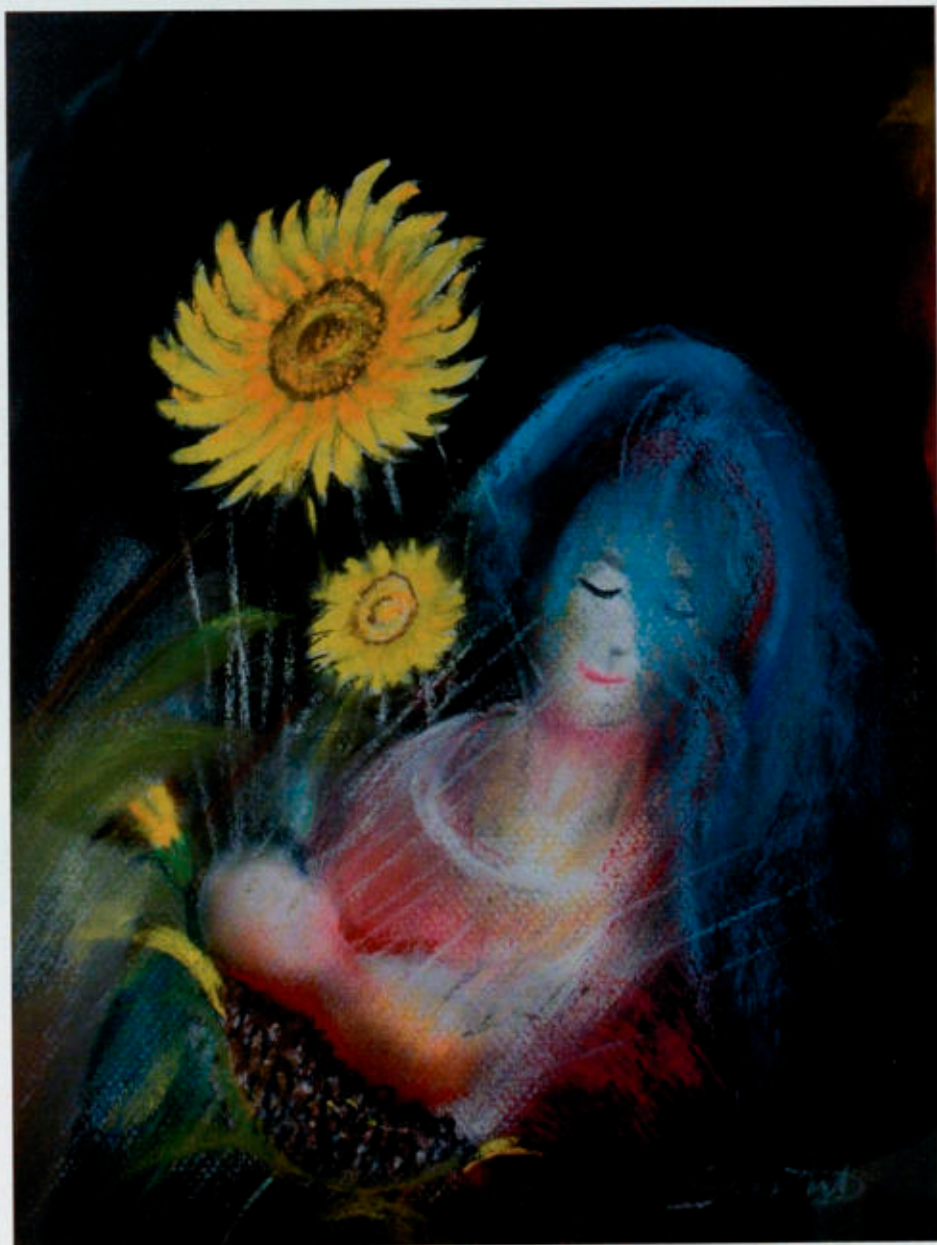
Jaumina March Garcia
Teresa Mestres Copons
Alicia Ballart Capdevila
Ramona Montseny Fonoll
Joana Rallo Llana
M. Carme Iglesias Tous
M. Teresa Ballart Segura
Nuria Ferran Albi
Anna M. Tarrés Cendra

A sota, d'esquerra a dreta:

Judit Montseny Iglesias
Rosa March Ballart
Lina March March

SANSART

Homenatge a la dona solivellenc

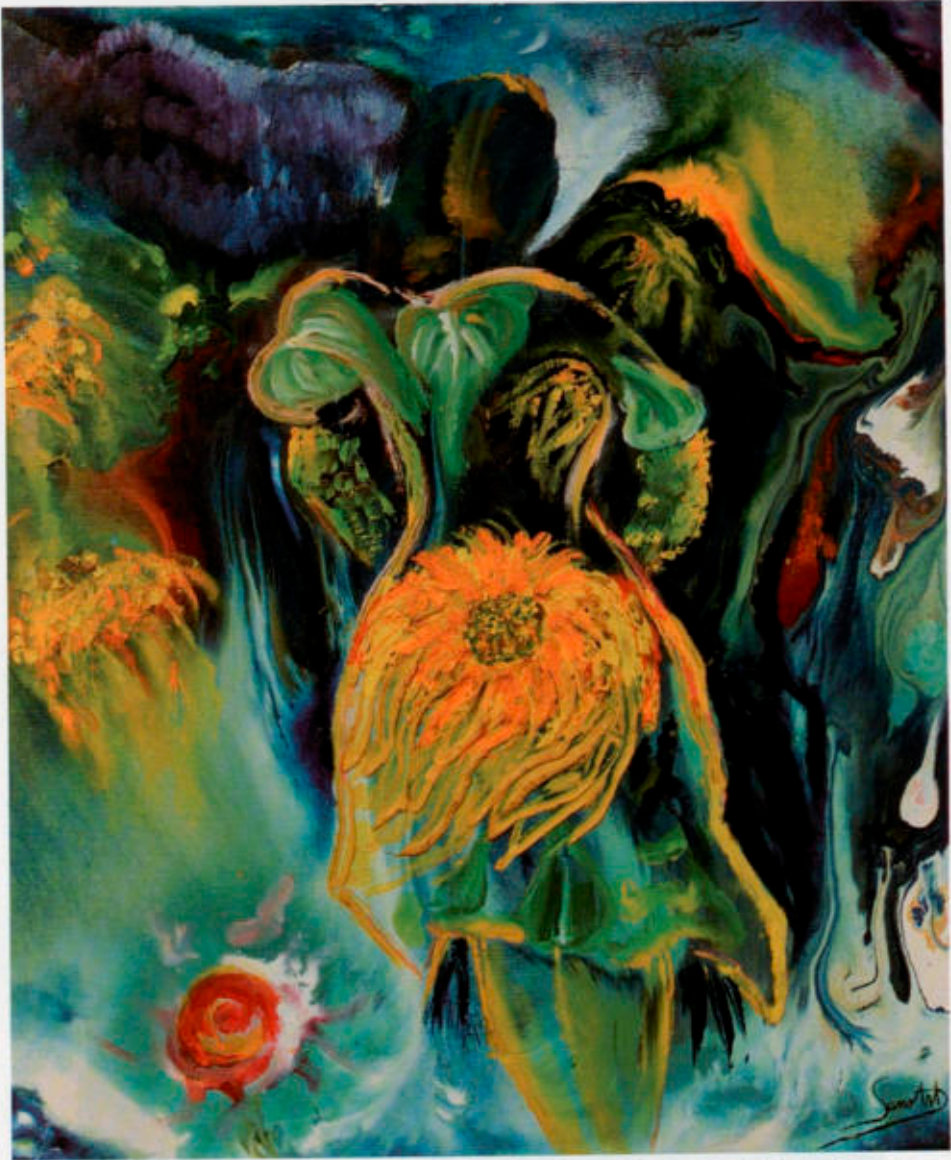
"La Dona i el Gira-sol". SansArt

Tramuntana d'Art i de Cultura, "Sant Joan de Vilatorrada"

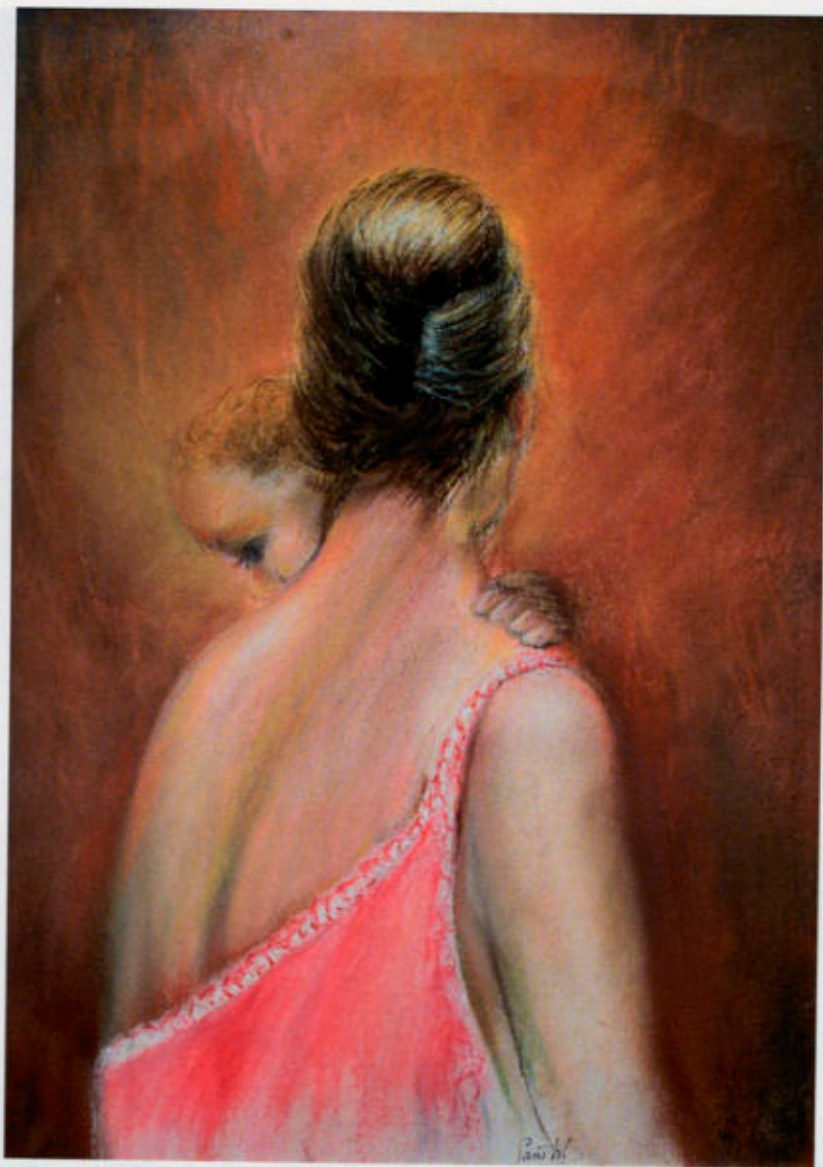

"detall floral", Nadal de 1992 SansArt

SansArt, "detall floral", Nadal de 1992

"Homenatge a la dona i al Gira-sol", SansArt. Amb motiu dels 15 anys de la revista Gira-Sol solivellenc que edita el Grup Cultural de la Dona de Solivella.

"Amor de mare", SansArt.

JOSEFINA SOLÉ ROSELL

**Fundadora i primera directora de la
revista Gira-Sol solivellenc del Grup
Cultural de la Dona**

"Els Gira-Sols". Josefina Solé Rosell. Amb motiu del 25è aniversari de la revista Gira-sol Solivellenc, del Grup Cultural de la Dona de Solivella, 29 d'octubre de 1999.

AQUEST LLIBRE
S'HA ACABAT D'IMPRIMIR
ALS TALLERS DE L'IMPREMTA
REQUESENS DE MONTBLANC
EL DIA 22 de novembre de 2012,
FESTIVITAT DE SANTA CECÍLIA,
PATRONA DELS MÚSICS.

dona i poesia homenatge solivellenc

I.S.B.N.: 84-616-3984-7

9 788461 639847